

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 736

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 30 octombrie 2008

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
205.	— Lege pentru modificarea Legii nr. 49/1991 privind acordarea de indemnizații și sporuri invalizilor, veteranilor și văduvelor de război	2	
986.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea Legii nr. 49/1991 privind acordarea de indemnizații și sporuri invalizilor, veteranilor și văduvelor de război	2	
★			
207.	— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 23/2007 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2004 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului contractual din unitățile sanitare publice din sectorul sanitar	3	
988.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 23/2007 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2004 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului contractual din unitățile sanitare publice din sectorul sanitar	3	
★			
208.	— Lege pentru abrogarea art. III alin. (11) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 163/2001 privind reglementarea unor măsuri financiare	4	
989.	— Decret privind promulgarea Legii pentru abrogarea art. III alin. (11) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 163/2001 privind reglementarea unor măsuri financiare	4	
★			
209.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 13/2008 privind creșterile salariale aplicabile judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției pentru anul 2008	5	
990.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 13/2008 privind creșterile salariale aplicabile judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției pentru anul 2008	5	
★			
210.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 22/2008 privind stabilirea condițiilor în care România urmează să participe la lichidarea datoriei Liberiei la Fondul Monetar Internațional	6	
991.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 22/2008 privind stabilirea condițiilor în care România urmează să participe la lichidarea datoriei Liberiei la Fondul Monetar Internațional	6	
★			
211.	— Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață	7	
992.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață	7	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
	Decizia nr. 972 din 30 septembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (3) din Legea fondului funciar nr. 18/1991	8–9	
	Decizia nr. 973 din 30 septembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței și ale art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	9–10	
	Decizia nr. 975 din 30 septembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1890 din Codul civil	10–11	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
M.103.	— Ordin al ministrului apărării pentru aprobarea Regulamentului privind investigarea și punerea în siguranță provizorie a construcțiilor din patrimoniul Ministerului Apărării în cazul producerii unui dezastru	12–22	
5.390.	— Ordin al ministrului educației, cercetării și tineretului pentru aprobarea Metodologiei privind elaborarea testelor de evaluare a cunoștințelor de Limba română	23–32	

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru modificarea Legii nr. 49/1991 privind acordarea de indemnizații și sporuri
invalidizilor, veteranilor și văduvelor de război**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Legea nr. 49/1991 privind acordarea de indemnizații și sporuri invalidizilor, veteranilor și văduvelor de război, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 1 august 1991, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Invalidizilor de război, veteranilor de război și văduvelor de război li se acordă o indemnizație după cum urmează:

a) invalidizilor de război:

— 148 lei lunar, pentru marii mutilați și cei încadrați în gradul I de invaliditate;

— 132 lei lunar, pentru cei încadrați în gradul II de invaliditate;

— 112 lei lunar, pentru cei încadrați în gradul III de invaliditate;

b) veteranilor de război:

— 92 lei lunar;

c) văduvelor de război, dacă nu s-au recăsătorit:

— 92 lei lunar.”

2. La articolul 2, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Invalidizii, precum și veteranii de război primesc, pe lângă indemnizațiile prevăzute la art. 1, și un spor de câte 10 lei lunar pentru primul an de participare la război, indiferent de durata participării, la care se adaugă câte 5 lei pentru fiecare lună de participare la război ce depășește un an calendaristic.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
EUGEN NICOLICEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 24 octombrie 2008.
Nr. 205.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind promulgarea Legii pentru modificarea Legii nr. 49/1991
privind acordarea de indemnizații și sporuri invalidizilor,
veteranilor și văduvelor de război**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea Legii nr. 49/1991 privind acordarea de indemnizații și sporuri invalidizilor, veteranilor și văduvelor de război și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 23 octombrie 2008.
Nr. 986.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 23/2007 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2004 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului contractual din unitățile sanitare publice din sectorul sanitar

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 23 din 31 ianuarie 2007 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2004 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului contractual din unitățile sanitare publice

din sectorul sanitar, adoptată în temeiul art. 1 pct. III. 6 din Legea nr. 502/2006 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 2 februarie 2007.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
EUGEN NICOLICEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 24 octombrie 2008.

Nr. 207.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 23/2007 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2004 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului contractual din unitățile sanitare publice din sectorul sanitar

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 23/2007 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2004 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului contractual din unitățile sanitare publice din sectorul sanitar și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 23 octombrie 2008.
Nr. 988.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru abrogarea art. III alin. (11) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 163/2001
privind reglementarea unor măsuri financiare**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — La articolul III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 163/2001 privind reglementarea unor măsuri financiare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 13 decembrie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 364/2002, cu modificările ulterioare, litera e) a alineatului (11) se abrogă.

Art. II. — Cheltuielile pentru finanțarea proiectului „Reprezentantul special al Guvernului României pe probleme de integrare, cooperare și dezvoltare durabilă” încetează la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
EUGEN NICOLICEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 24 octombrie 2008.
Nr. 208.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru abrogarea art. III alin. (11)
lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 163/2001
privind reglementarea unor măsuri financiare**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru abrogarea art. III alin. (11) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 163/2001 privind reglementarea unor măsuri financiare și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 23 octombrie 2008.
Nr. 989.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 13/2008 privind creșterile salariale aplicabile judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției pentru anul 2008

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 13 din 30 ianuarie 2008 privind creșterile salariale aplicabile judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției pentru anul 2008, adoptată în temeiul art. 1

pct. V.1 din Legea nr. 373/2007 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 1 februarie 2008.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
EUGEN NICOLICEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 24 octombrie 2008.
Nr. 209.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 13/2008 privind creșterile salariale aplicabile judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției pentru anul 2008

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 13/2008 privind creșterile salariale aplicabile judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției pentru anul 2008 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 23 octombrie 2008.
Nr. 990.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 22/2008
privind stabilirea condițiilor în care România urmează să participe la lichidarea datoriei Liberiei
la Fondul Monetar Internațional**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22 din 5 martie 2008 privind stabilirea condițiilor în care România urmează să participe la lichidarea datoriei Liberiei la Fondul Monetar Internațional, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 176 din 7 martie 2008.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
EUGEN NICOLICEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 24 octombrie 2008.

Nr. 210.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 22/2008 privind stabilirea
condițiilor în care România urmează să participe
la lichidarea datoriei Liberiei la Fondul Monetar
Internațional**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 22/2008 privind stabilirea condițiilor în care România urmează să participe la lichidarea datoriei Liberiei la Fondul Monetar Internațional și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 23 octombrie 2008.

Nr. 991.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 603 din 31 august 2007, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După articolul 51 se introduce un nou articol, articolul 51¹, cu următorul cuprins:

„Art. 51¹. — Este interzisă plata restului către consumator sub orice altă formă decât acordarea acestuia în numerar.”

2. La articolul 73, după punctul 20 se introduce un nou punct, punctul 20¹, cu următorul cuprins:

„20¹. nerespectarea prevederilor art. 51¹, cu amendă de la 2.000 lei la 4.000 lei;”.

3. La articolul 76, literele a), c) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) organele de control abilitate ale primăriilor, pentru cele prevăzute la pct. 1—4, 6—11, 13 și 20¹—23;

.....
c) organele de control abilitate ale Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorului, pentru cele prevăzute la pct. 4, 12, 18, 20, 20¹ și 21;

d) organele de control abilitate ale poliției, pentru cele prevăzute la pct. 15, 16, 18 și 20¹.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
EUGEN NICOLICEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 24 octombrie 2008.
Nr. 211.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 23 octombrie 2008.
Nr. 992.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 972 din 30 septembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (3) din Legea fondului funciar nr. 18/1991

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (3) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Mănăstirea „Sfintei Cruci” din Oradea în Dosarul nr. 270/271/2005 al Tribunalului Bihor — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 270/271/2005, **Tribunalul Bihor — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (3) din Legea fondului funciar nr. 18/1991**, excepție ridicată de Mănăstirea „Sfintei Cruci” din Oradea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat este neconstituțional, întrucât „face o discriminare evidentă și nejustificată între unitățile de cult din mediul rural și cele din mediul urban, acestea din urmă neputând beneficia de prevederile legii”. Totodată, se arată că reconstituirea sau constituirea dreptului de proprietate „trebuie acordată” unităților de cult în mod egal, indiferent de localitatea unde se află.

Tribunalul Bihor — Secția civilă consideră că prevederile de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate, deoarece, având în vedere scopul declarat al Legii nr. 18/1991, reglementarea condițiilor privind retrocedările în domeniul fondului funciar este de competența legiuitorului.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional. În acest sens, precizează că dispozițiile constituționale privind ocrotirea și garantarea proprietății private sunt aplicabile numai după reconstituirea sau constituirea dreptului de proprietate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl reprezintă art. 22 alin. (3) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, cu modificările și completările ulterioare.

Textul criticat are următoarea redactare: *„Organele reprezentative ale unităților de cult, recunoscute de lege, din mediul rural, pot cere reconstituirea dreptului de proprietate și pentru suprafața de teren agricol care reprezintă diferența dintre suprafața de 5 ha, în cazul parohiilor, și suprafața pe care au avut-o în proprietate, dar nu mai mult de 10 ha, și pentru suprafața ce reprezintă diferența dintre suprafața de 10 ha, în cazul mănăstirilor și schiturilor, și suprafața pe care au avut-o în proprietate, dar nu mai mult de 50 ha.”*

Textul constituțional considerat ca fiind încălcat este cel al art. 44 alin. (2) privind garantarea și ocrotirea în mod egal a proprietății, indiferent de titular.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, pentru considerentele ce urmează.

Prevederile art. 22 alin. (3) din Legea nr. 18/1991 reglementează dreptul organelor reprezentative ale unităților de cult, recunoscute de lege, din mediul rural de a cere reconstituirea dreptului de proprietate pentru diferențele de teren agricol neatribuite. Autorul excepției consideră că textul de lege criticat contravine art. 44 alin. (2) din Constituție care are în vedere garantarea și ocrotirea în mod egal a proprietății, deoarece de aceste prevederi nu pot beneficia și unitățile de cult din mediul urban.

Analizând art. 22 din Legea nr. 18/1991, Curtea observă că alin. (5) al acestui text prevede că, pentru parohiile, schiturile și mănăstirile din mediul urban, consiliile și organele reprezentative ale acestora pot cere reconstituirea dreptului de proprietate în condițiile alin. (3) și (4) din același articol. Așadar, nu poate fi vorba de nicio discriminare între unitățile de cult din mediul rural și cele din mediul urban în ce privește reconstituirea dreptului de proprietate asupra diferențelor de teren agricol neatribuite.

De altfel, Curtea, în jurisprudența sa, ca de exemplu Decizia nr. 246 din 20 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 25 aprilie 2007, a statuat că

prevederile constituționale privind garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate. Or, în speța de față este vorba de proprietății se aplică numai după reconstituirea sau constituirea reconstituirea dreptului de proprietate asupra unui teren.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (3) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Mănăstirea „Sfintei Cruci” din Oradea în Dosarul nr. 270/271/2005 al Tribunalului Bihor — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 septembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 973

din 30 septembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței și ale art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței și ale art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Societatea Comercială SCIM — S.A. din Constanța în Dosarul nr. 11.668/118/2007 al Tribunalului Constanța — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 11.668/118/2007, Tribunalul Constanța — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind

procedura insolvenței și ale art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Societatea Comercială SCIM — S.A. din Constanța într-o cauză comercială având ca obiect obligația de a face.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat este neconstituțional, întrucât permite administratorului sau lichidatorului judiciar să formuleze acțiuni în justiție cu caracter șicanator tocmai datorită faptului că este scutit de plata taxei judiciare de timbru.

Tribunalul Constanța — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal apreciază excepția ca fiind nefondată. Invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional. Invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, și dispozițiile art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997.

Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 77 din Legea nr. 85/2006: „*Toate acțiunile introduse de administratorul judiciar sau de lichidator în aplicarea dispozițiilor prezentei legi, inclusiv pentru recuperarea creanțelor, sunt scutite de taxe de timbru.*”;

— Art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997: „*Sunt scutite de taxe judiciare de timbru acțiunile și cererile, inclusiv cele pentru exercitarea căilor de atac, referitoare la:*

[...] p) orice alte acțiuni, cereri sau acte de procedură pentru care se prevăd, prin legi speciale, scutiri de taxă judiciară de timbru.”

Textul constituțional invocat ca fiind încălcat este cel al art. 16 privind egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra constituționalității textelor de lege criticate s-a mai pronunțat, de exemplu prin Decizia nr. 677 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 714 din 23 octombrie 2007, răspunzând unor critici asemănătoare.

Astfel, referindu-se la art. 77 din Legea nr. 85/2006, Curtea a statuat că, în cadrul procedurii falimentului, lichidatorul judiciar are o poziție și o situație deosebite față de toate părțile și față de toți ceilalți participanți la procedură, el nefiind parte în proces, ci doar participant, cu rol și atribuții determinate de lege. Acesta nu acționează în interes personal, ci pentru buna desfășurare a întregii proceduri, în vederea reîntregirii patrimoniului debitorului insolubil, precum și în interesul creditorilor, pentru ca aceștia să își poată valorifica creanțele în cât mai mare măsură și cât mai operativ. Prin urmare, nu poate fi vorba despre un tratament juridic egal, având în vedere situațiile obiectiv diferite în care se găsesc lichidatorul judiciar, pe de o parte, și părțile din proces, pe de altă parte.

În ce privește art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997, Curtea a reținut că stabilirea cuantumului taxelor de timbru, precum și posibilitatea scutirii anumitor subiecte de drept de la plata acestora nu aduc atingere principiului egalității în drepturi, deoarece nu fac diferențieri între contribuabili pe criterii arbitrare.

Atât considerentele, cât și soluția deciziei menționate sunt valabile și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine o reconsiderare a jurisprudenței Curții.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței și ale art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Societatea Comercială SCIM — S.A. din Constanța în Dosarul nr. 11.668/118/2007 al Tribunalului Constanța — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 septembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

DECIZIA Nr. 975

din 30 septembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1890 din Codul civil

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1890 din Codul civil, excepție ridicată de

Societatea Națională de Cruce Roșie a României — Filiala Cluj, Mariana Mureșan, Ștefan Sorin Mureșan și Mugur Gheorghe Mureșan în Dosarul nr. 7.567/211/2007 al Judecătoriei Cluj-Napoca.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 27 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 7.567/211/2007, **Judecătoria Cluj-Napoca a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1890 din Codul civil**, excepție ridicată de Societatea Națională de Cruce Roșie a României — Filiala Cluj, Mariana Mureșan, Ștefan Sorin Mureșan și Mugur Gheorghe Mureșan.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că textul de lege criticat este neconstituțional, întrucât consacră dreptul uzucapantului de a dobândi, indiferent dacă este de bună sau rea-credință, în condițiile unei posesiuni utile într-un termen de 30 de ani, un imobil, încălcând astfel dreptul de proprietate, drept care nu se stinge prin neuz.

Judecătoria Cluj-Napoca consideră că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor constituționale. În acest sens, arată că prin aceste dispoziții dreptul de proprietate este protejat juridic.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1890 din Codul civil, excepție ridicată de Societatea Națională de Cruce Roșie a României — Filiala Cluj, Mariana Mureșan, Ștefan Sorin Mureșan și Mugur Gheorghe Mureșan în Dosarul nr. 7.567/211/2007 al Judecătoriei Cluj-Napoca.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 septembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII

ORDIN

pentru aprobarea Regulamentului privind investigarea și punerea în siguranță provizorie a construcțiilor din patrimoniul Ministerului Apărării în cazul producerii unui dezastru

Pentru aplicarea dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. r) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării și ale art. 23 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 481/2004 privind protecția civilă, republicată, în temeiul prevederilor art. 33 alin. (1) din Legea nr. 346/2006,

ministrul apărării emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind investigarea și punerea în siguranță provizorie a construcțiilor din patrimoniul Ministerului Apărării în cazul producerii unui dezastru, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării,
Teodor Viorel Meleșcanu

București, 15 octombrie 2008.
Nr. M.103.

ANEXĂ

REGULAMENT

privind investigarea și punerea în siguranță provizorie a construcțiilor din patrimoniul Ministerului Apărării în cazul producerii unui dezastru

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezentul regulament stabilește responsabilitățile privind investigarea și punerea în siguranță provizorie a construcțiilor din patrimoniul Ministerului Apărării, după producerea unui seism de mare intensitate și/sau a unei inundații ori alunecări de teren, care produc în mediul construit prăbușiri generale sau locale, avarii ori degradări semnificative pe arii întinse, denumite în continuare *dezastre/calamități*.

Art. 2. — Investigarea are ca scop evaluarea stării tehnice a construcției imediat după producerea unui dezastru, în vederea luării deciziei privind utilizarea în continuare cu/fără restricții sau de evacuare a acestora, cu aplicarea de placarde specifice fiecărei categorii de încadrare.

Art. 3. — Punerea în siguranță provizorie cuprinde reparații/intervenții locale de urgență, efectuate în perioada imediată de după un dezastru, care au drept scop asigurarea accesului, asigurarea unei exploatare limitate și/sau prevenirea prăbușirilor locale ale elementelor evaluate ca fiind nesigure.

Art. 4. — (1) Personalul afectat și bunurile din construcțiile/instalațiile/amenajările care, după producerea unui dezastru prezintă degradări vizibile și indicii de prăbușire totală/parțială iminentă se evacuează, în conformitate cu planul de evacuare al unității/formațiunii militare.

(2) Activitățile, măsurile și acțiunile pe care structurile le întreprind după dezastru se declanșează din proprie inițiativă și se raportează ierarhic ministrului apărării.

Art. 5. — Direcția domeniului și infrastructurii este structura de specialitate și autoritatea în domeniu pentru managementul proprietății imobiliare în Ministerul Apărării, care asigură implementarea prevederilor prezentului regulament.

CAPITOLUL II

Măsuri preventive și pregătitoare

Art. 6. — Pentru prevenirea și limitarea, în măsura posibilului, a efectelor unui seism de mare intensitate și/sau unei alunecări de teren ori inundații de mare amploare, se întreprind măsuri preventive și măsuri pregătitoare de către structurile abilitate ale Ministerului Apărării.

Art. 7. — (1) Măsurile preventive constau în urmărirea curentă și specială a comportării în exploatare a construcțiilor prin:

a) urmărirea comportării în timp a construcțiilor și instalațiilor în scopul depistării defectelor/degradărilor care pot conduce la diminuarea caracteristicilor inițiale;

b) executarea lucrărilor de întreținere și reparații determinate de uzura normală;

c) executarea lucrărilor de refacere care se realizează prin remedieri, reparații sau consolidări, pe bază de proiect tehnic.

(2) Măsurile pregătitoare pentru intervenție după dezastru constau în:

a) culegerea, cu anticipație, de informații cât mai detaliate privind numărul, localizarea și mai ales tipul structurilor, al terenului de fundare și starea tehnică a clădirilor, a căror

operare/funcționare imediat după dezastru este vitală pentru Ministerul Apărării;

b) realizarea unei baze de date și actualizarea ei permanentă cu informații privind gradul de utilizare în siguranță a construcțiilor inspectate/evaluate tehnic anticipat, precum și gradul de risc seismic al celor expertizate tehnic;

c) stabilirea concepției/fazelor/etapelor de realizare a acțiunilor pe specific de situație/construcție/installație/amenajare;

d) elaborarea de scenarii de dezastru, planuri și proceduri specifice de intervenție;

e) instruirea și verificarea periodică, prin exerciții și aplicații practice, a inginerilor/subinginerilor și tehnicienilor specializați în domeniu;

f) asigurarea logistică pentru activitățile de intervenții imediate/de urgență, care au drept scop investigarea stării tehnice a construcțiilor avariate și/sau punerea în siguranță provizorie a construcțiilor/installațiilor/amenajărilor afectate.

CAPITOLUL III

Organizarea sistemului de intervenție

Art. 8. — La investigarea imediată și punerea în siguranță provizorie sunt prioritare clădirile cu destinații speciale și/sau construcțiile ingineresti a căror operare/funcționare după dezastru este vitală pentru Ministerul Apărării, și anume:

a) obiectivele speciale și clădirile de importanță vitală pentru conducerea Ministerului Apărării;

b) clădirile spitalelor și alte construcții care adăpostesc servicii sanitare;

c) construcțiile care adăpostesc comunicații strategice;

d) clădirile în care funcționează structuri cu responsabilități în gestionarea situațiilor de urgență;

e) atelierele/garajele/remizele care adăpostesc vehiculele serviciilor de urgență;

f) stațiile/punctele de producere a energiei care asigură utilitățile și serviciile pentru clădirile prevăzute mai sus;

g) clădirile în care funcționează instituții militare de învățământ.

Art. 9. — Direcția domeniului și infrastructurii asigură managementul sistemului de intervenție din punctul de vedere tehnic, de specialitate, al organizării și coordonării la nivel central și zonal, a activităților de investigare imediată și de punere în siguranță provizorie, menite să asigure utilizarea construcțiilor/installațiilor/amenajărilor Ministerului Apărării în condiții de siguranță, până la consolidarea acestora.

Art. 10. — Managementul acțiunilor și măsurilor de intervenție imediată, precum și de recuperare și reabilitare provizorie a construcțiilor afectate constă, în principal, în:

a) elaborarea cadrului normativ pentru pregătirea și antrenarea personalului tehnic specializat din timp pentru intervenție, înainte de declanșarea fenomenelor cauzatoare de dezastru;

b) coordonarea investigării în regim de urgență, imediat după producerea dezastrului, pentru evaluarea stării tehnice a construcțiilor;

c) coordonarea intervențiilor pentru punerea în siguranță provizorie a construcțiilor afectate.

Art. 11. — În domeniul reglementat, Direcția domeniului și infrastructurii are următoarele atribuții și responsabilități:

a) elaborează reglementări și planuri ale acțiunilor/activităților prealabile, pregătitoare, precum și ale celor de după dezastru;

b) coordonează implementarea planurilor și măsurilor organizatorice/pregătitoare și monitorizează îndeplinirea/realizarea atribuțiilor și activităților în teritoriu de către structurile abilitate ale Ministerului Apărării, conform responsabilităților stabilite pentru acestea prin prezentul regulament;

c) colectează, înregistrează și centralizează în evidența statistică proprie informațiile actualizate referitoare la fondul construit, precum și datele personale ale specialiștilor desemnați pentru activitățile specifice domeniului reglementat;

d) coordonează constituirea și instruirea echipelor de specialiști în domeniu, pe zone teritoriale, potrivit pregătirii profesionale de bază, în conformitate cu reglementările în vigoare;

e) coordonează efectuarea instructajelor și exercițiilor specifice de simulare, cu specialiștii desemnați;

f) coordonează activitățile/acțiunile după dezastru de evaluare a stării tehnice a construcțiilor și centralizează informațiile din teritoriu;

g) coordonează activitățile/acțiunile de intervenție rapidă de după dezastru, pentru punerea în siguranță provizorie a construcțiilor;

h) asigură expertizarea tehnică de calitate a construcțiilor/installațiilor/amenajărilor;

i) monitorizează acțiunile/măsurile/activitățile prealabile, pregătitoare, precum și pe cele de după dezastru/calamitate.

Art. 12. — Îndeplinirea măsurilor/activităților și/sau acțiunilor în teritoriu se efectuează prin:

a) administratorii imobilelor/cazărnilor;

b) microstructurile de domenii și infrastructuri din compunerea/subordinea structurilor centrale, categoriilor de forțe ale armatei, comandamentelor de armă/similar;

c) centrele de domenii și infrastructuri, pentru unitățile structurilor centrale care nu au în compunere/subordine microstructuri de domenii și infrastructuri;

d) Centrul de studii și proiectare construcții militare;

e) Centrul de intervenție în situații de urgență;

f) unitățile de geniu din compunerea categoriilor de forțe ale armatei, comandamentelor de armă/similare, prin forțe și mijloace proprii și/sau cu cele primite în sprijin de la alte structuri.

Art. 13. — Administratorul de imobil/cazarmă are următoarele atribuții și responsabilități:

a) urmărește comportarea în timp a clădirilor/installațiilor, în scopul depistării în timp util a degradărilor și efectuării intervențiilor necesare;

b) întreprinde măsuri și acțiuni pentru menținerea caracteristicilor inițiale ale construcțiilor/installațiilor, prin lucrări de întreținere/reparații/consolidări, după caz;

c) întreprinde măsuri și acțiuni pentru asigurarea din timp a stocurilor pentru inspecțiile și evaluările tehnice rapide după dezastru, precum și a materialelor pentru intervenția la clădiri și răspunde de utilizarea judicioasă a resurselor asigurate;

d) execută inspecția după dezastru și participă la evaluarea tehnică rapidă;

e) anunță de urgență Centrul de domenii și infrastructuri și microstructura de domenii și infrastructuri din compunerea/subordinea structurii centrale, statului major al categoriilor de forțe ale armatei, comandamentului de armă/similar despre necesitatea evaluării stării tehnice a construcțiilor/installațiilor/amenajărilor după dezastru;

f) întrerupe alimentarea cu energie electrică, închide vanele conductelor de gaze naturale și/sau combustibil lichid și intervine de primă urgență, provizoriu, pentru asigurarea funcționării acestora în caz de necesitate.

Art. 14. — Compartimentele de domenii și infrastructuri din compunerea/subordinea structurilor centrale, statelor majore ale categoriilor de forțe ale armatei, comandamentelor de armă/similare au atribuții și responsabilități pentru organizarea, pregătirea și planificarea acțiunilor și activităților înainte și după dezastru, după cum urmează:

a) identifică din timp clădirile/instalațiile/amenajările a căror operare/funcționare este vitală după dezastru și/sau care prezintă risc seismic ridicat;

b) identifică și inventariază din timp tipul structurilor de rezistență, starea tehnică efectivă și caracteristicile terenului de fundare;

c) identifică personalul cu pregătire tehnică de specialitate în domeniu, asigură instruirea acestuia în baza reglementărilor, planurilor și procedurilor specifice și grupează specialiștii pe echipe, potrivit pregătirii profesionale și misiunilor pe care le primesc;

d) acordă asistență tehnică administratorilor de imobile/cazărmi pentru asigurarea condițiilor/bazei materiale, constând în reglementări/proceduri/planuri de acțiune specifice, formulare de inspecție și de evaluare tehnică rapidă, prevăzute în anexele la prezentul regulament, echipamentul de protecție și birotica pentru inspecțiile în teren și pentru îndeplinirea activităților specifice înainte și după dezastru, precum și pentru asigurarea din timp a stocurilor de materiale pentru intervenția la construcții;

e) solicită anticipat obținerea autorizațiilor de acces în obiectivele speciale sau care adăpostesc activități/informații clasificate, pentru personalul tehnic selecționat;

f) execută evaluarea tehnică rapidă după dezastru a construcțiilor/instalațiilor/amenajărilor din cazărmi aflate în administrare, prioritar fiind cele prevăzute la art. 8;

g) coordonează și participă în mod direct la acțiunile și activitățile specifice de după dezastru din cazărmi proprii și în cele utilizate de structurile subordonate;

h) centralizează și transmite la Direcția domeniului și infrastructurii datele pentru expertizarea tehnică a construcțiilor/instalațiilor/amenajărilor, prioritar fiind cele prevăzute la art. 8;

i) înregistrează, transmite și actualizează toate informațiile din zona de responsabilitate, în baza proprie de date, și le transmite la Direcția domeniului și infrastructurii, pentru înscrierea în evidența centralizată.

Art. 15. — (1) Centrele de domenii și infrastructuri asigură asistența tehnică, organizarea, coordonarea, verificarea și controlul în imobilele/cazărmi din teritoriu privind îndeplinirea de către structurile nominalizate în prezentul regulament a măsurilor și acțiunilor specifice, pentru:

a) urmărirea comportării în timp a construcțiilor/instalațiilor/amenajărilor și executarea lucrărilor de întreținere/reparații pentru mentenanța acestora, în cazărmi/imobilele unităților subordonate structurilor centrale arondate;

b) verificarea concordanței informațiilor primite și înregistrate în baza de date proprie cu realitatea din teren privind tipurile de structuri de rezistență, caracteristicile terenului de fundare și starea tehnică a construcțiilor/instalațiilor/amenajărilor, a căror funcționare după dezastru este vitală pentru Ministerul Apărării;

c) verificarea nivelului de instruire a personalului identificat și a existenței reglementărilor, planurilor, procedurilor și a materialelor necesare la nivelul imobilului/cazărmi, după caz.

(2) Pentru unitățile structurilor centrale care nu au în componență/subordine compartimente de domenii și infrastructuri, centrele de domenii și infrastructuri au următoarele atribuții și responsabilități în domeniul reglementat:

a) identifică din timp clădirile/instalațiile a căror operare/funcționare este vitală după dezastru și/sau care prezintă risc seismic ridicat;

b) inventariază clădirile, tipul structurilor de rezistență, starea tehnică efectivă și caracteristicile terenului de fundare;

c) identifică personalul cu pregătire tehnică de specialitate în domeniu, asigură instruirea acestuia în baza reglementărilor, planurilor și procedurilor specifice, grupează specialiștii pe

echipe, potrivit pregătirii profesionale și misiunilor pe care le vor primi;

d) acordă asistență tehnică administratorilor de imobile/cazărmi pentru asigurarea condițiilor/bazei materiale, constând în reglementări/proceduri/planuri de acțiune specifice, formulare de inspecție și de evaluare rapidă, prevăzute în anexele la prezentul regulament, echipamentul de protecție și birotica pentru inspecțiile în teren și pentru îndeplinirea activităților specifice înainte și după dezastru, precum și pentru asigurarea din timp a stocurilor de materiale pentru intervenția la construcții;

e) solicită anticipat obținerea autorizațiilor de acces în obiectivele speciale sau care adăpostesc activități/informații clasificate, pentru personalul tehnic selecționat;

f) execută evaluarea tehnică rapidă după dezastru a construcțiilor/instalațiilor/amenajărilor din cazărmi aflate în administrare, prioritar fiind cele prevăzute la art. 8;

g) coordonează și participă în mod direct la acțiuni și activități specifice după dezastru;

h) înregistrează și actualizează toate informațiile din zona de responsabilitate, în baza proprie de date, și le transmite la Direcția domeniului și infrastructurii, pentru înscrierea în evidența centralizată.

(3) Centrele de domenii și infrastructuri centralizează și transmit la Direcția domeniului și infrastructurii datele pentru expertizarea tehnică a construcțiilor/instalațiilor/amenajărilor din zona de responsabilitate, prioritar fiind cele prevăzute la art. 8.

Art. 16. — Centrul de studii și proiectare construcții militare are următoarele atribuții și responsabilități:

a) participă, în perioada imediat următoare producerii unui dezastru, la inspectarea/evaluarea stării fizice a obiectivelor speciale, a căror funcționare este vitală pentru Ministerul Apărării;

b) asigură evaluarea tehnică rapidă prin echipe de ingineri constructori cu experiență în proiectare;

c) execută schițe și calcule sumare de rezistență, de regulă la fața locului, care stau la baza lucrărilor de intervenție rapidă după dezastru, pentru punerea în siguranță provizorie a obiectivelor speciale avariate.

Art. 17. — Centrul de intervenție în situații de urgență și unitățile de geniu din componența categoriilor de forțe ale armatei, comandamentelor de armă/similar au următoarele atribuții și responsabilități:

a) verifică și, dacă este cazul, întrerup alimentarea cu energie electrică, închid vanele conductelor de gaze naturale și/sau combustibil lichid și apă, apoi intervin pentru asigurarea funcționării provizorii a acestora în caz de necesitate;

b) realizează lucrări de sprijiniri provizorii ale construcțiilor/instalațiilor/amenajărilor;

c) realizează lucrări provizorii de stabilizare a mișcării terenului prin baterea de piloți, ridicarea de ziduri de sprijin provizorii și altele asemănătoare.

Art. 18. — (1) Structurile cu atribuții în investigarea de urgență și punerea în siguranță provizorie după dezastru a construcțiilor/instalațiilor/amenajărilor a căror operare/funcționare este vitală după dezastru întocmesc sau, după caz, completează planul de acțiune pentru prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.

(2) Forțele și mijloacele destinate pentru intervenția la aceste construcții/instalații/amenajări se stabilesc din timp, iar asigurarea, pregătirea și verificarea lor se execută în cadrul programului de instruire.

Art. 19. — Din componența grupelor operative ce se constituie după dezastru la nivelul structurilor cu atribuții în investigarea de urgență și punerea în siguranță provizorie după dezastru a construcțiilor/instalațiilor/amenajărilor cu funcțiuni

vitale face parte cel puțin un ofițer din specialitatea construcții sau un civil cu studii superioare de lungă/scurtă durată, în specialitatea construcții.

CAPITOLUL IV

Investigarea după dezastru a stării tehnice a construcțiilor

Art. 20. — (1) Investigarea după dezastru a stării tehnice a construcțiilor are drept scop să stabilească dacă:

- a) acestea pot fi utilizate în condiții de siguranță;
- b) sunt necesare investigații mai amănunțite;
- c) trebuie luate măsuri de punere imediată în siguranță provizorie;
- d) trebuie să fie demolate pentru a nu periclita viața oamenilor sau vecinătățile.

(2) Este interzis accesul persoanelor în clădiri cu structuri nesigure.

Art. 21. — Etapele de investigare a stării tehnice a construcțiilor și instalațiilor sunt următoarele:

a) inspecția după dezastru, activitate ce se execută în condiții de urgență de către administratorul imobilului/cazărării, împreună cu personalul din unitate/garnizoană cu pregătire tehnică în domeniu, cu scopul de a stabili, prin mijloace extrem de simple, gradul de siguranță în utilizare cu sau fără restricții, pe care îl prezintă clădirile/instalațiile, precum și cu scopul de a determina pe cele care necesită o investigare mai amănunțită;

b) evaluarea tehnică rapidă, activitate ce se execută de către personalul din microstructurile de domenii și infrastructuri din componerea/subordinea structurilor centrale, statelor majore ale categoriilor de forțe ale armatei, comandamentelor de armă/similare, centrelor de domenii și infrastructuri și Centrul de studii și proiectare construcții militare, cu pregătire tehnică și experiență în domeniu, și constă într-o investigație mai detaliată, ca urmare a inspecției după dezastru, cu scopul de a se stabili construcțiile/instalațiile care necesită sau nu luarea unor măsuri tehnice de punere în siguranță provizorie, pentru a putea fi utilizate ori dacă trebuie abandonate/evacuate;

c) expertiza tehnică, activitate care se efectuează de către specialiști atestați de ministerul de resort în domeniul construcțiilor.

Art. 22. — (1) În cadrul inspecției după dezastru se face evaluarea aproximativă/grosieră a degradărilor structurale și nestructurale, puternice și ușor observabile, precum și a alunecărilor de teren care afectează și/sau pun în pericol siguranța construcțiilor.

(2) În urma inspecției după dezastru, construcțiile/instalațiile se clasifică pe categorii, astfel:

a) construcții aparent sigure, care pot fi utilizate în continuare fără restricții;

b) construcții evident nesigure, care nu pot fi utilizate în continuare și pentru care se dispune abandonarea/evacuarea;

c) construcții care necesită o investigare mai amănunțită pentru că, datorită stării tehnice, nu se încadrează în cele două categorii definite mai sus.

(3) Etapele inspecției după dezastru sunt următoarele:

a) examinarea în întregime a exteriorului clădirii, prin vizualizarea de la distanță a întregului perimetru al construcției/instalației/amenajării;

b) examinarea terenului din jurul clădirii, pentru depistarea unor umflături ale pământului și/sau a unor fenomene care să indice tasări și/sau alunecări de teren;

c) examinarea în întregime a structurii din exteriorul clădirii, pe întregul perimetru al construcției/instalației/amenajării;

d) inspectarea în interiorul clădirii, în cazul în care structura este sigură, dar nu poate fi cercetată suficient de bine din exterior sau când există suspiciuni ori sesizări/informații privind avarii/deteriorări puternice ale elementelor nestructurale din

interior, ca: pereți despărțitori prăbușiți, tencuiala tavanelor căzută, degradări ce nu pot fi vizualizate din exterior;

e) evaluarea generală a stării clădirii/instalației efectuată pe baza celor 6 criterii înscrise în Formularul pentru inspecția după dezastru, conform anexei nr. 1, și marcarea construcției cu placarda corespunzătoare rezultatului analizei.

(4) Clădirile/instalațiile pentru care există dubii privind siguranța în exploatare sunt recomandate pentru efectuarea unei evaluări tehnice rapide, marcând construcția cu placarda corespunzătoare.

(5) Caracterizarea/definirea stării construcției, precum și criteriile de bază ale inspecției după dezastru sunt:

a) clădire nesigură, atunci când clădirea este parțial prăbușită sau deplasată de pe fundații, unul dintre etaje prezintă înclinări semnificative față de verticală ori când se constată degradări severe evidente ale elementelor structurale principale, dislocări ale pereților sau alte semnalmente care pun în evidență degradări periculoase, la apariția unor crăpături mari ale terenului, deplasări evidente ori alunecări ale terenului și când se constată prezența altor pericole ca: scurgere de lichide toxice, inflamabile, explozive, spargerea/fisurarea conductei de gaze, ruperea cablurilor electrice și altele asemenea;

b) clădire cu zone nesigure, atunci când sunt pericole evidente de prăbușire a unor parapete, coșuri, calcane, elemente ornamentale.

(6) În funcție de rezultatul analizei efectuate pe baza criteriilor enumerate se marchează construcția/instalația/amenajarea cu placarda inscripționată corespunzător concluziei, astfel:

a) placarda verde inscripționată conform anexei nr. 2: „CLĂDIRE INSPECTATĂ — POATE FI FOLOSITĂ FĂRĂ RESTRICȚII”;

b) placardă galbenă inscripționată conform anexei nr. 3: „CLĂDIRE CU ACCES LIMITAT”;

c) placardă albastră inscripționată conform anexei nr. 4: „CLĂDIRE CU ZONE NESIGURE”;

d) placardă roșie inscripționată conform anexei nr. 5: „CLĂDIRE NESIGURĂ — INTRAREA INTERZISĂ”.

(7) Placardele se aplică, la exterior, într-un loc vizibil, în apropierea fiecărei/fiecărui intrări/acces în/din clădire/zonă, iar semnificația inscripțiilor, cu restricțiile ce le comportă, sunt aduse la cunoștința întregului personal, luându-se următoarele măsuri:

a) construcțiile marcate cu placarde „CLĂDIRE NESIGURĂ — INTRAREA INTERZISĂ”, precum și spațiile considerate „ZONE NESIGURE” sunt evacuate, accesul personalului nemaifiind permis în clădirea sau zona respectivă;

b) în clădirile marcate cu placarde „CLĂDIRE CU ACCES LIMITAT”, accesul este permis numai pentru cazuri/situații stringente, cu timp limitat de ședere în interior și măsuri prealabile, care să asigure evacuarea rapidă în caz de urgență.

Art. 23. — (1) Evaluarea tehnică rapidă după dezastru se efectuează în urma inspecției după dezastru, pentru aprecierea gradului de siguranță a clădirilor marcate cu placarda „CLĂDIRE CU ACCES LIMITAT”, precum și pentru clarificarea aspectelor rezultate în urma inspecției după dezastru.

(2) Obiectivul principal al evaluării tehnice rapide este determinarea nivelului de siguranță, a existenței pericolului prăbușirii structurii și/sau unor elemente nestructurale, putându-se astfel confirma sau recomanda reîncadrarea clădirii/instalației/amenajării în una dintre categoriile precizate.

(3) Criteriile generale pentru evaluarea stării clădirilor afectate de dezastru, comune diferitelor tipuri de structuri de rezistență, atât din punctul de vedere al materialelor, cât și al importanței și demersurilor, sunt:

a) degradarea în ansamblu, pusă în evidență de pereți puternic fisurați, etaje cu deplasări laterale mari, clădiri înclinate, fundații fracturate, iar constatarea existenței unuia sau a cumulului mai multor astfel de defecte conduce la interzicerea

accesului în clădire și la marcarea clădirii cu placarda „CLĂDIRE NESIGURĂ — INTRAREA INTERZISĂ” sau, după caz, „CLĂDIRE PRĂBUȘITĂ (RUINĂ)”;

b) evaluarea capacității structurii de a prelua încărcări verticale, adică greutatea proprie și celelalte încărcări permanente și utile, are în vedere cedarea, fie și numai locală, a elementelor structurale ce preiau încărcările verticale, ca: stâlpi vizibil înclinați, flambați ori cu degradări puternice la capete, separarea planșeelor sau a elementelor acoperișului de pereți ori alte elemente verticale portante, fisurarea pereților portanți, a stâlpilor sau grinzilor, precum și orice alte degradări sau cedări ale elementelor principale ce preiau încărcări verticale, iar constatarea existenței unuia sau a cumulului mai multor astfel de defecte conduce la interzicerea accesului în clădire și la marcarea clădirii cu placarda „CLĂDIRE NESIGURĂ — INTRAREA INTERZISĂ”;

c) identificarea și apoi evaluarea sistemului structural ce preia și transmite terenului acțiunile orizontale au în vedere degradări precum: pereți portanți puternic fisurați, existența unor articulații plastice la capetele stâlpilor, expulzarea puternică a betonului de acoperire a armăturilor, contravântuiri cedate, planșee puternic degradate și altele asemenea, iar constatarea existenței unuia sau a cumulului mai multor astfel de defecte conduce la interzicerea accesului în clădire și la marcarea clădirii cu placarda „CLĂDIRE NESIGURĂ — INTRAREA INTERZISĂ”;

d) constatarea unei înclinări mai mari de 1,5% a unuia sau a mai multor etaje la clădirile înalte, degradare care generează sub greutatea etajelor superioare momente încovoietoare suplimentare în stâlpii și grinzile de sub etajul înclinat, precum și constatarea unei înclinări remanente mai mari de 1,5‰ conduc la interzicerea accesului în clădire și la marcarea clădirii cu placarda „CLĂDIRE NESIGURĂ — INTRAREA INTERZISĂ”;

e) starea elementelor nestructurale, precum parapetele, închiderile exterioare, ornamentele, firmele, nervurile în consolă, pereții despărțitori, tavanele suspendate și orice alte elemente interioare sau exterioare clădirii, ce se pot prăbuși din cauza forțelor statice ori a unei replici a seismului inițial, precum și constatarea existenței unuia sau a cumulului mai multor astfel de defecte conduc la interzicerea accesului în acele spații și la marcarea clădirii cu placarda „CLĂDIRE CU ZONE NESIGURE”;

f) degradarea fundațiilor și terenului din imediata vecinătate a clădirii, respectiv alunecări de teren, apariția unor crăpături sau orice alte modificări semnificative pe verticală sau pe orizontală ale formei inițiale a acestuia, ce pot genera tasarea/degradarea/ruperea fundațiilor și/sau suprastructurii clădirilor/instalațiilor/amenajărilor, precum și constatarea unuia sau a cumulului mai multor defecte ca: existența de fisuri noi în fundații, tasări mai mari de 3—4 cm, crăpături de 5—10 cm între clădire și terenul adiacent, care indică dislocarea infrastructurii clădirii și a pereților, planșeelor sau acoperișului, fracturate, conduc la interzicerea accesului în clădire și la marcarea clădirii cu placarda „CLĂDIRE NESIGURĂ — INTRAREA INTERZISĂ”;

g) alte pericole cum ar fi: conducte de combustibil lichid sau gazos deteriorate, cabluri de alimentare cu energie electrică rupte, rezervoare/recipiente de depozitare ori conducte de distribuție de substanțe chimice/toxice/explozive deteriorate, echipamente răsturnate sau deplasate, coșuri de fum fisurate ori înclinate, ansambluri de ancoraje, elemente de prindere/ghidaj, cabine de ascensoare deteriorate și altele asemenea conduc la interzicerea accesului în zonele/spațiile respective și la marcarea clădirii cu placarda „CLĂDIRE CU ZONE NESIGURE”.

(4) Evaluarea tehnică rapidă a stării clădirii/instalației prin bifarea în mod corespunzător a căsuțelor în Formularul pentru

evaluarea tehnică rapidă, conform anexei nr. 6, conduce la clasificarea și marcarea clădirii cu placarda corespunzătoare, conform precizărilor prezentului regulament, cu semnificațiile și restricțiile specifice.

CAPITOLUL V

Intervenția de urgență pentru punerea în siguranță provizorie a construcțiilor și instalațiilor afectate

Art. 24. — (1) Intervenția de urgență după dezastru are ca scop:

a) prevenirea prăbușirilor locale ale elementelor din zonele evaluate ca fiind nesigure;

b) asigurarea accesului și/sau a unei folosiri limitate a construcțiilor/instalațiilor/amenajărilor avariate de cutremur și sau alunecări de teren.

(2) Acțiunile de intervenție de urgență după dezastru constau în executarea de lucrări de reparații provizorii, care nu înlocuiesc măsurile definitive ulterioare și se grupează astfel:

a) sprijinirea provizorie a elementelor avariate;

b) repararea locală, de urgență;

c) demolarea parțială sau totală a clădirii în situația în care o prăbușire necontrolată a acesteia ar afecta o construcție/instalație/amenajare, a cărei funcționare este vitală.

(3) Soluțiile-cadru și exemplele descrise în prezentul regulament sunt cele mai frecvente în practică, dar nu sunt limitative.

(4) Soluțiile tehnice și acțiunile de intervenție de urgență după dezastru trebuie concepute și executate astfel încât să nu stânjenească realizarea ulterioară a măsurilor definitive de intervenție.

Art. 25. — (1) Încărcările verticale ale elementelor de susținere avariate se preiau de sprijiniri provizorii, care constituie acțiuni de primă intervenție ce se execută conform unor schițe întocmite, având ca bază calculele sumare efectuate la fața locului, executate cu lemn rotund, respectiv cu bile din lemn, având diametre între 12—20 cm, sau, în cazul când există în inventar, cu popi metalici extensibili ori cu eșafodaje metalice.

(2) La executarea sprijinirilor trebuie avute în vedere o serie de reguli, după cum urmează:

a) punerea sub sarcină a sprijinirilor să se facă întotdeauna prin împănare cu două pene, astfel încât, prin suprapunere, să se realizeze două fețe paralele fără a se forța împănarea, iar pentru a nu ceda elementele structurii, aceasta se face cu pene din lemn de esență tare, ca: stejar sau fag, de la parter spre etajele superioare;

b) reacțiunea transmisă de popi terenului trebuie să se repartizeze pe o suprafață corespunzătoare, prin utilizarea de traverse din lemn de esență tare, de obicei traverse de cale ferată;

c) popii trebuie solidarizați între ei prin contravântuiri din scânduri, dispuse astfel încât să închidă împreună cu popii triunghiuri nedeformabile, și sistemul astfel format să aibă rigiditate mare la deplasări laterale și să împiedice tendința de flambaj individual al popilor înalți;

d) popii nu trebuie să se reazeme pe elementele structurale orizontale, reacțiunea lor trebuind să fie transmisă vertical, pe aceeași axă, până la teren;

e) greutatea etajelor superioare trebuie preluată treptat de către sprijinire și nu brusc, la un singur nivel, continuând sprijinirea, după caz, pe încă două nivele deasupra etajului deteriorat;

f) sprijinirea trebuie proporționată potrivit sarcinii care îi revine.

Art. 26. — (1) Repararea locală de urgență se face prin lucrări de intervenție care nu respectă reglementările în vigoare privind procedurile de inițiere, evaluare, decizie de intervenție, proiectare și avizare, datorită necesității de a fi executate în cel mai scurt timp posibil.

(2) Remedierea degradărilor pereților structurali din zidărie se face prin:

- a) asigurarea împotriva dislocării/desfacerii pereților prin executarea de tiranți metalici și/sau prin centuri de beton armat;
- b) consolidarea pereților plini, puternic crăpați, prin placare cu beton armat, preferabil torcretat pe ambele fețe, cu legături între ele;
- c) tencuirea cu mortar de ciment aplicat peste o plasă de bare de oțel-beton și/sau injectarea cu mortar de ciment a pereților cu fisuri mai puțin extinse.

(3) Repararea elementelor cadrelor din beton armat se face prin:

- a) cămășuirea stâlpului/grinzii cu beton armat;
- b) prevederea unor sprijiniri metalice capabile să preia încărcările verticale;
- c) cămășuirea metalică a stâlpului cu profile laminate, respectiv corniere, solidarizate cu plăcuțe sau zăbreluțe, și injectarea cu rășini epoxidice a spațiului dintre profile și beton.

(4) Repararea sistemelor cu pereți structurali din beton armat se face prin:

- a) placarea cu beton armat a pereților plini pe o față sau ambele fețe;
- b) restabilirea rezistenței și rigidității riglelor de cuplare ale pereților cu goluri, prin desfacerea betonului, completarea cu armături longitudinale, etrieri și rebetonare;
- c) repararea structurilor metalice și a celor combinate cu beton armat este recomandabil să fie efectuată după evaluarea de către un expert tehnic autorizat;
- d) repararea structurilor din lemn este recomandabil să fie efectuată după evaluarea de către un expert tehnic cu experiență în domeniu.

CAPITOLUL VI

Resurse folosite pentru investigare și intervenție după dezastru

Art. 27. — Acțiunile de investigare după dezastru și de punere în siguranță provizorie a construcțiilor/installațiilor afectate sunt activități ce trebuie desfășurate în regim de maximă urgență, pe arii largi de răspândire, motiv pentru care sunt necesare pregătirea și asigurarea din timp a resurselor umane, materiale și, nu în ultimul rând, a resurselor informaționale.

Art. 28. — (1) Investigarea stării tehnice a construcțiilor se realizează de către personal tehnic calificat în domeniul construcțiilor și/sau instalațiilor aferente construcțiilor.

(2) Numărul mare de construcții aflate pe arii extinse necesită implicarea tuturor cadrelor tehnice, angajați permanenți ai Ministerului Apărării, cu un nivel de pregătire corespunzător și experiență în domeniu, care își desfășoară activitatea în diferite compartimente și structuri, respectiv:

- a) administratorii de imobile/cazărmi;
- b) personalul de specialitate în domeniu din unitate/garnizoană;
- c) personalul de specialitate din compartimentele de domenii și infrastructuri din compunerea/subordinea structurilor centrale, statelor majore ale categoriilor de forțe ale armatei, comandamentelor de armă/similare;
- d) personalul de specialitate din cadrul centrelor de domenii și infrastructuri, Centrului de studii și proiectare construcții militare și Centrului de intervenție în situații de urgență;
- e) unitățile de geniu din compunerea categoriilor de forțe ale armatei, comandamentelor de armă/similare;
- f) personalul cu pregătire tehnică în domeniu, identificat în cadrul altor structuri.

(3) Personalul tehnic se înregistrează în evidența centralizată a Direcției domenii și infrastructuri, conform datelor primite, pe

echipe constituite și pe zone de responsabilitate, pentru investigarea după dezastru.

(4) Personalului tehnic militar și civil desemnat, instruit pentru activități de după dezastru, i se includ în fișa postului ca atribuții de serviciu sarcinile ce îi revin, precum și obligația de a participa la instruirea periodică.

(5) Prin excepție de la prevederile art. 28 alin. (1), în zonele care nu pot fi acoperite cu personal tehnic angajat permanent al Ministerului Apărării se identifică persoane autorizate în domeniu pentru încheierea de contracte/convenții de prestări servicii/colaborare, după caz, cu respectarea legislației în vigoare.

Art. 29. — (1) Investigarea imediată și intervenția de urgență la construcții/installații după dezastru se asigură logistic, prin achiziționarea anticipată a materialelor necesare de către structurile utilizatoare ale imobilelor/cazărnilor, prin includerea în bugetele proprii a fondurilor necesare pentru:

- a) un număr suficient de placarde și suporturi de fixare/montare rezistente la intemperii, de dimensiuni și culori corespunzătoare modelelor prevăzute în anexele la prezentul regulament;
- b) un număr suficient de formulare pentru inspecții și evaluări, conform modelelor din anexele la prezentul regulament;
- c) legitimațiile/ecusoanele de acces;
- d) rulete de 5—25 m, lanterne cu acumulatori reîncărcabili, bandă adezivă, bandă pentru marcarea interzicerii accesului, markere permanente și blocnotesuri pentru personalul nominalizat să desfășoare activități în teren;
- e) echipament de protecție pentru personalul nominalizat să desfășoare activități în teren, respectiv bocanci, căști de protecție, pelerine de ploaie, mănuși, cizme de cauciuc, măști contra gazelor, măști contra prafului, ochelari de protecție și altele asemenea;

- f) bile de lemn având diametre cuprinse între 12 și 20 cm;
- g) scânduri/dulapi din lemn de rășinoase cu lățimi cuprinse între 15 și 40 cm, grosime de 2,4÷4,8 cm;
- h) popi metalici extensibili;
- i) eșafodaje metalice;
- j) traverse din lemn;
- k) dulapi din lemn de esență tare;
- l) cricuri hidraulice;
- m) scoabe, cuie, buloane, sârmă groasă;
- n) scări extensibile;
- o) schele metalice;
- p) alte materiale, scule și unelte rezultate din tehnologia și procedurile de execuție a lucrărilor de intervenție rapidă după dezastru.

(2) Estimarea stocurilor de materiale necesare se bazează pe:

- a) evaluările privind numărul de clădiri de importanță vitală vulnerabile expertizate și considerate în clase de risc deosebit;
- b) evaluările prealabile în cadrul urmăririi în timp a stării tehnice a clădirilor/installațiilor cu funcțiuni vitale;
- c) evaluarea numărului de intervenții care pot fi executate într-un interval de timp de 2—3 săptămâni.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

Art. 30. — Șeful Direcției domenii și infrastructuri este împuternicit să emită precizări tehnice în aplicarea prevederilor prezentului regulament.

Art. 31. — Anexele nr. 1—6 fac parte integrantă din prezentul regulament.

— Model —

FORMULAR PENTRU INSPECȚIA DUPĂ DEZASTRU

Inspecția a fost efectuată de:
(numele și prenumele/unitatea militară/structura)

Data Ora Semnătura

Aria inspectată: Exterior
 Exterior și interior

Descrierea construcției:

Adresa	<u>Tipul construcției</u>	<u>Destinația construcției</u>
.....	Zidărie portantă fără elemente de beton armat	Locuință colectivă
.....	Zidărie portantă întărită cu nuclee, centuri etc.	Locuință individuală
Utilizator: U.M.	Cadre din beton armat	Clădire administrativă
COMANDANT	Pereți structurali din beton armat	Clădire învățământ
nr. tel./fax	Stâlpi și grinzi proiectate pentru încărcări gravitaționale	Clădire cu funcțiuni de decizie
Administrator: U.M.	Schelet metalic	Clădire servicii sanitare
COMANDANT	Planșee din lemn	Clădiri culturale (muzee, biblioteci, săli spectacole)
nr. tel./fax	Planșee din beton	Depozit produse toxice, inflamabile, explozive
CAZARMA nr.	Planșee mixte	Rezervoare/recipiente cu substanțe inflamabile
pavilion regim de înălțime (număr și tip de nivele)	Șarpantă din	Rezervoare și stații de pompare apă
Aria construită $A_c \approx$ m ² ,	Terasă	Construcții energetice și de distribuție gaze naturale, gaze medicinale etc.
Aria desfășurată $A_d \approx$ m ²	☐ circulabilă ☐ necirculabilă	Garaje/remize
		Construcții pentru tehnica militară
		Săli de sport, bazine acoperite

Evaluarea construcției:

Inspectează construcția conform listei de mai jos și marchează căsuțele din coloanele corespunzătoare.

Efecte constatate	Nu	Minore	Moderate	Severe
Colaps, colaps parțial				
Cedare fundații				
Construcția sau unul dintre etaje înclinate				
Degradări elemente portante verticale: pereți/stâlpi				
Degradări elemente portante orizontale: plăci/nervuri/grinzi				
Degradări scări (podeste, rampe, grinzi etc.)				
Parapete, coșuri, atice sau alte elemente nestructurale în pericol de cădere				
Alunecări/căderi/prăbușiri/umflături etc. ale terenului				
Pierderi de lichide din rezervoare				

Alte fenomene constatate:

- a)
- b)
- c)

Marcarea construcției

• Se alege una dintre variantele de marcarea a construcției pe baza analizei evaluării efectuate. Efecte grave constatate, ce pun în pericol construcția în ansamblul său, reprezintă o justificare pentru marcarea cu „CONSTRUCȚIE NESIGURĂ”. Efecte grave locale și efecte moderate permit marcarea cu „ACCES LIMITAT”.

• Zonele ce prezintă pericol de cedare, prăbușire, răsturnare a elementelor nestructurale, ornamentale sau ale construcției vecine (lipite/alăturate) se vor marca cu „ZONĂ NESIGURĂ”. De asemenea, se vor marca cu „ZONĂ NESIGURĂ” zonele construcțiilor care adăpostesc materiale inflamabile, toxice, explozive și altele care, din diverse motive, nu se pot inspecta după dezastru.

• Se plasează la intrarea principală placarda „CONSTRUCȚIE INSPECTATĂ” la clădirile care aparent prezintă siguranță în exploatare.

Placardele înscrispionate cu „ACCES LIMITAT” sau „CONSTRUCȚIE NESIGURĂ” se plasează la toate intrările.

CONSTRUCȚIE INSPECTATĂ
(placardă verde)

ACCES LIMITAT
(placardă galbenă)

ZONĂ NESIGURĂ
(placardă albastră)

CONSTRUCȚIE NESIGURĂ
(placardă roșie)

Se marchează casetele de mai jos pentru acțiunile ulterioare ce sunt considerate a fi necesare:

Se împrejmuesc următoarele zone nesigure din/în jurul construcției și se marchează cu „ZONĂ NESIGURĂ”:

.....
.....
.....

Se recomandă efectuarea unei evaluări tehnice rapide pentru: — structură;
— terenul de fundare;
— alte aspecte.

Recomandări/Comentarii

ANEXA Nr. 2)
la regulamentul*

— Model —

PLACARDĂ VERDE INSCRIȚIONATĂ

Culoare fond verde

The diagram shows a rectangular sign with a height of 430 mm and a width of 600 mm. The sign has a green background. The text on the sign is as follows:

CLĂDIRE INSPECTATĂ

POATE FI UTILIZATĂ FĂRĂ RESTRICȚII

Pavilion: _____
Inspectat numai la EXTERIOR

Inspectat numai la INTERIOR

Constatări: _____

urgență

NU ÎNDEPĂRTAȚI, MODIFICAȚI SAU ACOPERIȚI ACEASTĂ PLACARDĂ !

Data și ora inspectării /evaluării: _____

Numele și prenumele _____
structura /unitatea _____
nr. legitimație _____

Clădirea a fost inspectată în condiții de

Dimensions: 30, 100, 30, 30, 180, 30, 30, 600 mm.

*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

— Model —

PLACARDĂ GALBENĂ INSCRIȚIONATĂ

Culoare fond galben

CLĂDIRE CU ACCES LIMITAT

Pavilion: _____
ATENȚIE! Au fost constatate degradări

Data și ora inspectării /evaluării:

 Numele și prenumele _____
 structura /unitatea _____
 nr. legitimație _____

Intrarea și utilizarea sunt permise astfel:
 NU SE INTRĂ ÎN ZONELE: _____

 Clădirea a fost inspectată în condiții de urgență

INTRAREA DE SCURTĂ DURATĂ ESTE PERMISĂ PENTRU: _____

ALTE RISCURI: _____

NU ÎNDEPĂRTAȚI, MODIFICAȚI SAU ACOPERIȚI ACEASTĂ PLACARDĂ !

600 mm

405 mm

30
100
35
180
30
30

*) Anexa nr. 3 este reprodusă în facsimil.

— Model —

PLACARDĂ ALBASTRĂ INSCRIȚIONATĂ

Culoare fond albastru

CLĂDIRE CU ZONE NESIGURE

Pavilion: _____
ATENȚIE! Au fost constatate degradări

Data și ora inspectării /evaluării:

 Numele și prenumele _____
 structura /unitatea _____
 nr. legitimație _____

Clădirea a fost inspectată în condiții de urgență

ACCESUL ȘI CIRCULAȚIA ÎN VECINĂTATEA ZONELOR DEGRADATE SUNT INTERZISE

NU ÎNDEPĂRTAȚI, MODIFICAȚI SAU ACOPERIȚI ACEASTĂ PLACARDĂ !

600 mm

450 mm

30
100
35
225
30
30

*) Anexa nr. 4 este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 5)
la regulament*

— Model —

PLACARDĂ ROȘIE INSCRIȚIONATĂ

*) Anexa nr. 5 este reprodusă în facsimil.

*ANEXA Nr. 6
la regulament*

— Model —

FORMULAR PENTRU EVALUAREA TEHNICĂ RAPIDĂ

Evaluarea a fost efectuată de:
(numele și prenumele/unitatea militară/structura)

Data Ora Semnătura

Marcarea finală: CLĂDIRE INSPECTATĂ CLĂDIRE CU ZONE NESIGURE
(după evaluare) CLĂDIRE CU ACCES LIMITAT CLĂDIRE NESIGURĂ

Descrierea construcției:

Adresa	<u>Tipul construcției</u> Zidărie portantă fără elemente de beton armat Zidărie portantă întărită cu nuclee, centuri etc. Cadre din beton armat Pereți structurali din beton armat Stâlpi și grinzi proiectate pentru încărcări gravitaționale	<u>Destinația construcției</u> Locuință colectivă Locuință individuală Clădire administrativă Clădire învățământ Clădire cu funcțiuni de decizie Clădire servicii sanitare Clădiri culturale (muzee, biblioteci, săli spectacole) Depozit produse toxice, inflamabile, explozive Rezervoare/recipiente cu substanțe inflamabile Rezervoare și stații de pompare apă Construcții energetice și de distribuție gaze naturale, gaze medicinale etc. Garaje/remize Construcții pentru tehnica militară Săli de sport, bazine acoperite
Utilizator: U.M. COMANDANT nr. tel./fax	Schelet metalic Planșee din lemn Planșee din beton Planșee mixte Șarpantă din	
Administrator: U.M. COMANDANT nr. tel./fax	Terasă ☐ circulabilă ☐ necirculabilă	
CAZARMA nr. pavilion regim de înălțime (număr și tip de nivele) Aria construită $A_c \approx$ m ² , Aria desfășurată $A_d \approx$ m ²		

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII ȘI TINERETULUI

ORDIN**pentru aprobarea Metodologiei privind elaborarea testelor de evaluare a cunoștințelor de Limba română**

În conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 34/1999 privind înființarea Institutului Limbii Române, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 1.133/2007 privind stabilirea taxelor pentru organizarea cursurilor de limba română de către Institutul Limbii Române,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 366/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației, cercetării și tineretului emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Metodologia privind elaborarea testelor de evaluare a cunoștințelor de Limba română, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Institutul Limbii Române va duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării și tineretului,
Cristian Mihai Adomniței

București, 18 septembrie 2008.
Nr. 5.390.

ANEXĂ

**METODOLOGIA
privind elaborarea testelor de evaluare a cunoștințelor de Limba română****CAPITOLUL I
Nivel începător A1****SECȚIUNEA 1
Prevederi generale**

Art. 1. — Atestatul de competență lingvistică a cunoștințelor de Limba română, nivel începător A1, corespunde nivelului A1 din Cadrul comun european de referință pentru limbi al Consiliului Europei.

Art. 2. — Descrierea pentru acest nivel de referință vizează nivelurile sociale de comunicare, situațiile de comunicare, tipuri de texte scrise și orale, strategia comunicării, acte de vorbire, teme, noțiuni specifice și generale, care sunt prevăzute a fi necesare în utilizarea limbii în cadrul activităților de comunicare ce vor fi descrise mai jos.

Art. 3. — (1) Atestatul de competență lingvistică a cunoștințelor de Limba română, nivel începător, face dovada capacității generale de a interacționa într-un număr limitat de situații de comunicare previzibile în cotidian.

(2) Se prevede ca în ariile profesionale și de studiu utilizatorii acestui nivel să fie capabili să interacționeze într-un număr de situații de comunicare ce presupun uzul extrem de limitat al limbii române/uzul de bază, cu erori acceptate pentru primul nivel de comunicare.

SECȚIUNEA a 2-a**Testele pentru nivelul începător A1**

Art. 4. — Testele pentru nivelul începător A1 au 3 componente:

4.1. Înțelegerea textului scris

4.2. Înțelegerea și exprimarea orală

4.3. Exprimarea scrisă

4.1. Înțelegerea textului scris

Utilizatorii de limba română sunt capabili:

- să citească orarul (cel al transportului public, de închidere și deschidere de servicii etc.);
- să înțeleagă informațiile relativ simple de orientare și deplasare în spațiu;
- să înțeleagă informațiile/instrucțiunile de bază referitoare la închirierea unui spațiu pentru locuit;
- să identifice componentele generale ale unui meniu într-un restaurant;
- să înțeleagă informațiile generale cu privire la produsele expuse;
- să înțeleagă textele scrise lapidar sub formă de mesaje pe bilete/telegrame/cărți postale.

Forma de examinare aferentă acestei probe:

Lectura la prima vedere a unor fragmente de dimensiuni reduse care să cuprindă informații uzuale ușor recognoscibile de utilizatorii de limba română de nivel începător. Pe baza textului lecturat candidatul trebuie să opteze pentru variantele corecte de răspuns din foaia de examen.

Durata: 15 minute

Pondere: Această probă are o pondere de 25% din nota finală.

4.2. Înțelegerea și exprimarea orală

Utilizatorii de limba română sunt capabili:

- să înțeleagă intervențiile simple cu caracter social: să știe să salute, să mulțumească, să ceară sau să dea informații, să felicite, să toasteze, să ureze;
- să dea informații generale referitoare la identificare sau caracterizarea proprie: relații familiale, profesionale, de studiu, ocupația timpului liber, centre de interes;
- să înțeleagă instrucțiunile de rutină în punctele de trecere a frontierei;
- să înțeleagă instrucțiunile simple privitoare la orientarea și dislocarea în spațiu;
- să înțeleagă instrucțiunile simple privitoare la alimentație;

- să dea informații simple despre o problemă de sănătate;
- să înțeleagă invitațiile făcute într-o manieră simplă;
- să înțeleagă informațiile și opiniile formulate simplu cu privire la fapte cotidiene;
- să înțeleagă mesajele telefonice simple;
- să ceară informații și să facă cereri simple la poștă sau la bancă.

Forma de examinare aferentă acestei probe:

Această probă este alcătuită din două părți:

Partea I: Constă în audierea unui fișier audio și alegerea variantelor de răspuns corecte (adevărat/fals) din foaia de examen. Tema acestui material audio, redactat în registru informal, este caracteristică situațiilor de comunicare în domeniul public, profesional sau educativ.

Partea a II-a: Această probă se realizează, atunci când este posibil, cu 2 candidați în același timp. Constă într-un dialog centrat pe identificare personală între examinator și cei doi candidați. Dialogul se poate realiza având ca suport o imagine dată.

Durata: 15 minute pentru fiecare parte, 30 de minute în total

Pondere: Această probă are o pondere de 50% din nota finală (25% partea I, 25% partea a II-a).

4.3. Exprimarea scrisă

Utilizatorii de limba română sunt capabili:

- să completeze formulare cu date personale, cum ar fi, de exemplu, la cazarea într-un hotel, la deschiderea unui cont bancar sau înscrierea în cadrul unor instituții prestatoare de servicii;
- să scrie texte informative, cum ar fi, de exemplu, o carte poștală sau o scrisoare cu un mesaj simplu, un mesaj electronic scurt referitor la probleme de natură personală.

Forma de examinare aferentă acestei probe:

Această probă constă în redactarea unui text de dimensiuni reduse centrat pe o temă de comunicare familiară candidatului, cum ar fi: scrierea unei cărți poștale scurte și simple, scrierea unui mesaj electronic sau completarea unui formular tipizat cu date personale.

Durata: o oră

Pondere: Această probă are o pondere de 25% din nota finală.

Durata probelor de examen:

Probe/Durată
Înțelegerea textului scris — 15 minute
Înțelegerea și exprimarea orală — 30 de minute
Exprimarea scrisă — o oră

**CAPITOLUL II
Nivel începător A2**

**SECȚIUNEA 1
Prevederi generale**

Art. 5. — Atestatul de competență lingvistică a cunoștințelor de Limba română, nivel începător A2, corespunde nivelului A2 din Cadrul comun european de referință pentru limbi al Consiliului Europei.

Art. 6. — Descrierea pentru acest nivel de referință vizează nivelurile sociale de comunicare, situațiile de comunicare, tipuri de texte scrise și orale, strategia comunicării, acte de vorbire, teme, noțiuni specifice și generale, care sunt prevăzute a fi necesare în utilizarea limbii în cadrul activităților de comunicare ce vor fi descrise mai jos.

Art. 7. — (1) Atestatul de competență lingvistică a cunoștințelor de Limba română probează capacitatea vorbitorilor de a interacționa într-un număr limitat de situații de comunicare previzibile în cotidian.

(2) Se prevede ca în ariile profesionale și de studiu utilizatorii acestui nivel să fie capabili să interacționeze într-un număr de situații de comunicare ce presupun uzul limitat al limbii române.

SECȚIUNEA a 2-a

Testele pentru nivelul începător A2

Art. 8. — Testele pentru nivelul începător A2 au 3 componente:

8.1. Înțelegerea textului scris

8.2. Înțelegerea și exprimarea orală

8.3. Exprimarea scrisă

8.1. **Înțelegerea textului scris**

Utilizatorii de limba română sunt capabili:

- să înțeleagă informații/instrucțiuni simple aferente reclamelor/avizelor postate pe stradă, în spații alocate serviciului public, mai exact în magazine, malluri, bănci, poștă, spitale;
- să citească orarul, de exemplu cel al transportului public, de închidere și deschidere de servicii;
- să înțeleagă informațiile relativ simple de orientare și deplasare în spațiu;
- să înțeleagă informațiile/instrucțiunile de bază referitoare la închirierea unui spațiu pentru locuit;
- să identifice componentele generale ale unui meniu într-un restaurant;
- să înțeleagă indicațiile simple referitoare la uzul medicamentelor, în principal afecțiunea căreia îi este destinat un medicament oarecare (de exemplu, durere de cap/gât) și posologia aferentă („a se administra după mese”);
- să înțeleagă informațiile generale cu privire la produsele expuse;
- să înțeleagă textele scrise lapidar sub formă de mesaje pe bilete/telegrame/cărți poștale;
- să identifice secțiunile unui ziar sau ale unei reviste cum ar fi, de exemplu, rubrica de sport, de anunțuri etc.;
- să înțeleagă informația de bază aferentă știrilor, anunțurilor publicitare din ziare.

Forma de examinare aferentă acestei probe:

Constă în lectura unor fragmente de dimensiuni reduse care să cuprindă informații uzuale pentru utilizatorii de limba română de nivel inițial. Candidatul trebuie să opteze pentru variantele de răspuns corecte din foaia de examen.

Durata: 15 minute

Pondere: Această probă are o pondere de 25% din nota finală.

8.2. **Înțelegerea și exprimarea orală**

Utilizatorii de limba română sunt capabili:

- să înțeleagă intervențiile simple cu caracter social; să știe să salute, să mulțumească, să ceară sau să dea informații, să felicite, să toasteze, să ureze;
- să dea, respectiv să înțeleagă informații cu caracter general privind identificarea și caracterizarea personală (relații familiale, profesionale, de studiu, de ocupare a timpului liber);
- să înțeleagă instrucțiunile de rutină în punctele de trecere a frontierei;
- să înțeleagă instrucțiunile simple privitoare la orare și date;
- să înțeleagă instrucțiunile de bază referitoare la un obiectiv turistic pe care îl vor vizita;
- să înțeleagă noțiunile simple cu privire la închiriere (preț, condiții generale) și regulile de respectat într-o casă sau pensiune (orarul principalelor mese, utilizarea bucătăriei etc.);
- să înțeleagă instrucțiunile simple privitoare la alimentație;
- să înțeleagă informațiile referitoare la prețul produselor și la forma de plată;
- să înțeleagă întrebările și instrucțiunile simple referitoare la sănătate;
- să înțeleagă instrucțiunile/informațiile simple utilizate la poștă și în bancă;

- să dea informații generale referitoare la identificare sau caracterizarea proprie: relații familiale, profesionale, de studiu, modul de ocupare a timpului liber, centre de interes;

- să răspundă la întrebări/instrucțiuni de rutină în punctele de trecere a frontierei, oferind informația cerută.

- să ofere, respectiv să solicite informații/instrucțiuni într-o manieră simplă cu privire la orientarea și deplasarea în spațiu pe jos sau cu un mijloc de transport în comun;

- să rezerve (fictiv) o cameră de hotel ori un spațiu echivalent formulând întrebări simple despre închiriere, făcând observații sau reclamații simple cu privire la serviciile oferite;

- să cheme ospătarul într-o formă adecvată și să comande o masă într-un restaurant, dacă felurile de mâncare sunt expuse sau dacă există vreo ilustrație cu acestea; să formuleze întrebări simple despre meniu.

Forma de examinare aferentă acestei probe:

Această probă este alcătuită din două părți:

Partea I: Constă în audierea unui fișier audio și alegerea variantelor de răspuns corecte (adevărat/fals) din foaia de examen. Tema acestui material audio, redactat în registru informal, este caracteristică situațiilor de comunicare în domeniul public, profesional sau educativ.

Partea a II-a: Această probă se realizează, atunci când este posibil, cu 2 candidați în același timp. Constă într-un dialog centrat pe identificare personală/respectiv pe simularea unei situații de comunicare subsumate domeniului public sau personal, între examinator și cei doi candidați. Dialogul se poate realiza având ca suport o imagine dată.

Durată: 15 minute pentru fiecare dintre cele două părți, 30 de minute în total.

Pondere: Această probă are o pondere de 50% din nota finală (25% partea I, 25% partea a II-a).

8.3. Exprimarea scrisă

Utilizatorii de limba română sunt capabili:

- să completeze formulare cu date personale, cum ar fi, de exemplu, la cazarea într-un hotel, la deschiderea unui cont bancar sau înscrierea în cadrul unor instituții prestatoare de servicii;

- să scrie texte informative, cum ar fi, de exemplu, o carte poștală sau o scrisoare cu un mesaj simplu referitor la probleme de natură personală;

- să scrie mici mesaje sau să adreseze colegilor cereri privitoare la chestiuni de rutină;

- să fie capabili să își exprime opinii și sentimente, să vorbească despre experiențele personale, despre fapte cotidiene etc.

Forma de examinare aferentă acestei probe:

Această probă constă în redactarea unor texte de dimensiuni reduse centrate pe o temă de comunicare familiară candidatului, cum ar fi: scrierea unei cărți poștale scurte și simple, a unei scrisori personale simple, a unor mesaje scurte, completarea cu date personale a unui formular tipizat sau descrierea simplă a unei imagini date.

Durată: o oră

Pondere: Această probă are o pondere de 25% din total.

Durata probelor de examen:

Probe/Durată
Înțelegerea textului scris — 15 minute
Înțelegerea și exprimarea orală — 30 de minute
Exprimarea scrisă — o oră

CAPITOLUL III Nivel intermediar B1

SECȚIUNEA 1

Prevederi generale

Art. 9. — Atestatul de competență lingvistică a cunoștințelor de Limba română, nivel intermediar B1, corespunde nivelului B1 din Cadrul european comun de referință pentru limbi al Consiliului European.

Art. 10. — (1) Acest nivel de referință se raportează la domeniile sociale ale comunicării, la situații de comunicare, tipuri variate de texte scrise și orale, acte de vorbire, teme, noțiuni specifice și generale care în întregul lor sunt considerate fundamentale în utilizarea limbii și în activitățile comunicative ce vor fi descrise în cele ce urmează.

(2) Structurile gramaticale și lexicale prevăzute pentru acest nivel sunt necesare producerii și înțelegerii adecvate a textelor orale și scrise care vor constitui materialele destinate acestui examen.

Art. 11. — Utilizatorii de limba română sunt capabili să interacționeze într-un ansamblu de situații de comunicare ce presupune uzul limbii în circumstanțe previzibile subordonate cotidianului, activității profesionale și educaționale.

SECȚIUNEA a 2-a

Testele pentru nivelul intermediar B1

Art. 12. — Testele pentru nivelul intermediar B1 au 3 componente:

12.1. Comprehensiune de lectură și competență gramaticală

12.2. Înțelegerea și exprimarea orală

12.3. Elaborarea unui text pe o temă dată

12.1. Comprehensiune de lectură și competență gramaticală

Utilizatorii de limba română sunt capabili:

- să aplice corect normele lingvistice privind principalele probleme de ortografie, ortoepie, lexicologie, morfologie și de sintaxă specifice limbii române;

- să respecte ordinea părților principale în propoziție (cunoscând, de exemplu, locul complementului direct și indirect, locul atributelor față de regenții lor ș.a.) și ordinea propozițiilor în frază;

- să cunoască și să aplice regulile de trecere de la vorbirea directă la vorbirea indirectă etc.;

- să înțeleagă informațiile/recomandările cu privire la hoteluri sau la închirierea unor locații ce apar constant în reclame, anunțuri, pliante sau broșuri;

- să înțeleagă informațiile/recomandările de pe etichetele produselor alimentare și ale medicamentelor;

- să înțeleagă o scrisoare/un text în care apar descrieri de persoane/locuri sau în care sunt relatate întâmplări și exprimate idei/opinii;

- să înțeleagă ideea centrală a unor știri/articole din ziare cu privire la relatări de actualitate;

- să identifice componentele unui meniu, precum și o parte din felurile de mâncare prezentate;

- să înțeleagă texte specifice pliantelor de difuzare/publicitate, de exemplu, din domeniul bancar.

În situații de comunicare specifice muncii desfășurate, utilizatorii de limba română sunt capabili:

- să înțeleagă scrisori sau rapoarte subsumate propriei arii profesionale, cu o tematică previzibilă.

În situații de comunicare referitoare la aria de învățământ/educațională, utilizatorii de limba română sunt capabili:

- să atingă o înțelegere globală a textelor din aria de studiu, chiar dacă ritmul de lectură este încă lent.

Forma de examinare aferentă acestei probe:

Se vizează înțelegerea globală și exprimarea unor opinii, comentarii pe marginea unor texte date precum: anunțuri, articole și știri jurnalistice, reviste și broșuri, posologia medicamentelor, modul de utilizare al unor produse ș.a. Această probă constă în citirea unor texte la prima vedere și alegerea variantelor corecte din răspunsurile indicate pe foaia de examen.

Durata: 45 de minute

Pondere: Această probă are o pondere de 25% din nota finală.

12.2. Înțelegerea și exprimarea orală

În situațiile de comunicare cotidiană, utilizatorii de limba română sunt capabili:

- să înțeleagă intervențiile lingvistice generatoare de relații sociale: să salute, să mulțumească, să întrebe sau să răspundă la o solicitare, să felicite, să toasteze, să ureze;
- să ofere informații cu privire la identificarea și caracterizarea personală prezentând relațiile familiale, profesia, studiile, modul de ocupare a timpului liber, centre de interes;
- să înțeleagă informațiile referitoare la orare și date calendaristice;
- să înțeleagă informațiile/explicațiile/recomandările circumscrise ariei de servicii publice, precum închiriere, alimentație, comerț, sănătate, poștă, bancă;
- să înțeleagă informațiile/opiniile formulate de un interlocutor cu privire la aspecte din viața personală și socială a acestuia, precum și evenimente de actualitate relatate;
- să solicite informații/instrucțiuni într-o manieră simplă cu privire la orientarea și deplasarea în spațiu, pe jos sau cu un mijloc de transport în comun;
- să facă o rezervare la un hotel prin telefon și să interacționeze în cea mai mare parte a situațiilor comunicative previzibile în timpul sejurului;
- să cumpere produse în spații comerciale cu servicii la raion; să negocieze prețul unui produs;
- să comande un prânz la restaurant, să solicite informații despre felurile de mâncare din meniu și despre forma de plată; să exprime opinii/să facă reclamații într-o manieră simplă;
- să interacționeze în situații de rutină la bancă sau la poștă;
- să ceară informații simple într-un punct de informare turistică sau în timpul unei vizite ghidate;
- să facă o programare la un medic prin telefon și să dea o explicație simplă asupra problemei de sănătate;
- în situații de urgență să dea informații generale cu privire la natura accidentului;
- în circumstanțe turistice să solicite informații despre un loc, un monument etc.;
- în circumstanțe informale să susțină o conversație exprimând opinii și sentimente pe varii teme relaționate cu experiența personală, centre de interes, evenimente de actualitate.

În situațiile de comunicare referitoare la aria educațională utilizatorii de limba română sunt capabili:

- să înțeleagă sensul general al unei conferințe/unui curs/seminar, atunci când subiectul este cunoscut;
 - să înțeleagă recomandările făcute în timpul cursului cu privire la sarcinile care îi revin.
- În situațiile de comunicare referitoare la activitatea profesională desfășurată utilizatorii de limba română sunt capabili:
- să înțeleagă discuții de rutină subscrise propriei arii profesionale;
 - să înțeleagă enunțurile calificative formulate asupra îndeplinirii sarcinilor care i-au fost repartizate.

Forma de examinare aferentă acestei probe:

Această probă este alcătuită din două părți:

Partea I: Constă în audierea unui fișier audio și alegerea variantelor de răspuns corecte (adevărat/fals) din foaia de examen. Textele audio informative pot fi preluate din presa audio (știri de actualitate, meteo, știri culturale) sau pot reproduce situații din cotidian bazate pe cererea/oferea de informații sau evaluarea sarcinilor atribuite. Registrul poate fi unul dominant informal, caracteristic situațiilor de comunicare în domeniul public, profesional sau educativ.

Partea a II-a: Această probă se realizează, atunci când este posibil, cu 2 candidați în același timp. Constă într-un dialog centrat pe identificare personală și profesională între examinator și cei 2 candidați, respectiv pe simularea unei situații de comunicare subsumate domeniului public sau personal. Este urmărită atât interacțiunea dintre candidați, cât și cea dintre candidați și examinator.

Durata: 15 minute pentru fiecare parte, 30 de minute în total.

Pondere: Această probă are un procentaj de 50% din nota finală.

12.3. Elaborarea unui text pe o temă dată

În situațiile de comunicare cotidiană, utilizatorii de limba română sunt capabili:

- să redacteze scurte mesaje, cărți poștale, scrisori personale care presupun, de exemplu, descrierea de persoane/locuri, relatarea unor evenimente etc.;
 - să redacteze mesaje (pe suport electronic sau hârtie) adresate unor instituții, ca, de exemplu, pentru a confirma închirierea unui spațiu sau pentru a solicita informații cu privire la desfășurarea unui curs;
 - să completeze formulare tipizate care solicită și descrierea unei anumite situații, nararea unor evenimente etc.
- În situații de comunicare referitoare la activitatea profesională desfășurată, utilizatorii de limba română sunt capabili:
- să redacteze scrisori de rutină circumscrise ariei profesionale, chiar dacă se presupune necesară revizuirea textelor (electronică sau clasic);
 - să elaboreze un scurt memorandum cu privire la o ședință de lucru;
 - să redacteze mesaje informale (pe suport electronic sau hârtie) adresate colegilor.
- În situații de comunicare circumscrise ariei educaționale, utilizatorii de limba română sunt capabili:
- să ia notițe pe parcursul unei ședințe, unui curs/conferințe; finalitatea acestor însemnări fiind una personală;
 - să ia notițe plecând de la surse tipărite, unele cu posibile inexactități;
 - să realizeze un rezumat de mici dimensiuni după un curs audiat.

Forma de examinare aferentă acestei probe:

Această probă constă în redactarea unor texte simple și coerente centrate pe teme de comunicare familiare sau de interes personal, cum ar fi scurte mesaje, cărți poștale, scrisori personale, solicitări concise etc. și constă din două părți:

Partea I: Redactarea, plecând de la o imagine dată, a unui text în care sunt relatate evenimente, descrise situații, exprimate opinii sau sunt cerute/oferte informații.

Partea a II-a: Redactarea unei scrisori (personale sau adresate unei instituții), a unui mesaj în format electronic sau clasic, poștal, elaborarea unui text de natură descriptivă, elaborarea unui text care să cuprindă comentarii personale din aria de competență precizată.

Durata: o oră

Pondere: Această probă are o pondere de 25% din nota finală.

Durata probelor de examen:

Probe/ Durată
Comprehensiune de lectură și competență gramaticală — 45 de minute
Înțelegerea și exprimarea orală — 30 de minute
Elaborarea unui text pe o temă dată — o oră

CAPITOLUL IV
Nivel intermediar B2

SECȚIUNEA 1
Prevederi generale

Art. 13. — Atestatul de competență lingvistică a cunoștințelor de Limba română, nivel intermediar, corespunde nivelului B2 din Cadrul european comun de referință pentru limbi al Consiliului Europei.

Art. 14. — Acest nivel de referință se raportează la domeniile sociale ale comunicării, tipuri variate de texte scrise și orale, acte de vorbire, teme, noțiuni specifice și generale, care în întregul lor sunt considerate fundamentale în utilizarea limbii și în activitățile comunicative ce vor fi descrise în cele ce urmează.

Art. 15. — Pentru descrierea competențelor aferente nivelului intermediar B2 se presupune că utilizatorii au achiziționat modalitățile de interacțiune verbală și structurală ale discursului, competențe socioculturale și pragmatice, strategii aferente procesului de învățare etc.

Art. 16. — (1) Acest nivel le conferă utilizatorilor un grad de independență care le permite să interacționeze într-un ansamblu variat de situații de comunicare.

(2) Se presupune că aceștia și-au dezvoltat mecanismele lingvistice și comunicative, în principal de recunoaștere și utilizare a structurilor lexico-sintactice și sintactico-semantică ale limbii, care să le permită o mare flexibilitate și capacitate de adaptare a structurilor limbii în situații cu un grad redus de prezibilitate.

Art. 17. — Utilizatorii sunt capabili să recurgă la strategii de comunicare, să utilizeze în mod superior registrele limbii (formal/informal) și convențiile sociale, astfel încât însușirea mecanismelor socioculturale să lărgască, în consecință, competențele lor comunicative.

Art. 18. — Utilizatorii sunt capabili să recunoască și să utilizeze idiomatisme relativ comune ale limbii.

Art. 19. — Înțelegerea textelor orale și scrise va trece de nivelul înțelegerii informației factuale, reușind să facă distincție între elementele principale și cele secundare. Utilizatorii trebuie să elaboreze tipuri distincte de texte.

Art. 20. — (1) Nivelul intermediar B2 permite desfășurarea activității profesionale într-un mediu în care limba română este limba utilizată în activități profesionale și în comunicarea extraprofesională.

(2) În situațiile în care limba română este simultan limbă de muncă și limbă de comunicare, există posibilitatea unor dificultăți de comprehensiune.

(3) Acest nivel permite frecventarea cursurilor academice — de exemplu, în cadrul schimbului interuniversitar.

SECȚIUNEA a 2-a

Testele pentru nivelul intermediar B2

Art. 21. — Testele pentru nivelul intermediar B2 au 3 componente:

21.1. Comprehensiune de lectură și competență gramaticală

21.2. Înțelegerea și exprimarea orală

21.3. Exprimarea scrisă/Elaborarea unui text pe o temă dată

21.1. Comprehensiune de lectură și competență gramaticală

Utilizatorii de limba română sunt capabili:

- să aplice corect normele lingvistice privind principalele probleme de ortografie, ortoepie, lexicologie, morfologie și de sintaxă specifice limbii române;

- să înțeleagă tipuri distincte de texte editate, să evite dezacordul semantic (incompatibilitatea semantică);

- să utilizeze și să selecteze în mod adecvat un termen în funcție de specificul textului, apelând la selecția lexicală aferentă diverselor registre, respectiv stiluri funcționale ale limbii;

- să respecte ordinea părților principale în propoziție (cunoscând, de exemplu, locul complementului direct și indirect, locul atributelor față de regenții lor ș.a.) și ordinea propozițiilor în frază;

- să cunoască și să aplice regulile de trecere de la vorbirea directă la vorbirea indirectă etc.

În situații de comunicare specifice muncii desfășurate, utilizatorii de limba română sunt capabili:

- să înțeleagă scrisori subsumate ariei profesionale, fie că este sau nu o rutină, chiar dacă situațiile complexe și utilizarea imprevizibilă a limbii ar putea cauza unele probleme de înțelegere;

- să înțeleagă un raport sau un articol cu referire la aria specifică; să identifice sensul general al unui raport sau articol a cărui tematică este necunoscută sau mai puțin cunoscută și care are ca dificultate majoră faptul că informația este furnizată întotdeauna într-o manieră puțin explicită;

- să înțeleagă instrucțiunile și descrierile produselor specifice propriilor arii profesionale.

În situații de comunicare referitoare la aria de învățământ/educațională, utilizatorii de limba română sunt capabili:

- să înțeleagă textele aferente unor cursuri neacademice;
- să înțeleagă cărți și articole nu foarte complexe, atât la nivelul expresiei, cât și al conținutului, chiar dacă încă nu dețin un ritm care să le permită să urmărească un curs universitar.

Forma de examinare aferentă acestor probe:

Candidații trebuie să completeze, în conformitate cu cerințele gramaticale exprimate, spațiile libere din textele date pe foaia de examen. Aceștia trebuie să transforme frazele enunțate în conformitate cu cerințele formulate, să organizeze, să reducă sau să amplifice un enunț ori un text dat.

Durata: 45 de minute

Pondere: Această probă are o pondere de 25% din nota finală.

21.2. Înțelegerea și exprimarea orală

În situații de comunicare cotidiană, utilizatorii de limba română sunt capabili:

- să interacționeze în cea mai mare parte a situațiilor posibile circumscrise ariei de servicii referitoare la închiriere, restaurare și comerț, să redacteze cereri și reclamații, de exemplu: returnarea sau schimbul de produse solicitând informații/clarificări, exprimând mulțumiri/nemulțumiri cu privire la serviciile prestate;

- să interacționeze în alte spații de comunicare, în domeniul tranzacțiilor sau în cel al sănătății, explicând, de exemplu, simptomele referitoare la o problemă de sănătate, cerând informații asupra serviciilor de sănătate oferite și asupra procedurilor necesare;

- să interacționeze în situații de comunicare specifice relațiilor gregare (de exemplu, exprimând opinii, argumentând etc.), chiar dacă au încă anumite dificultăți;

- să ceară informații suplimentare celor oferite în mod obișnuit de un ghid turistic, de exemplu într-o vizită organizată;

- să ofere informații despre excursii descriind locuri și răspunzând la întrebările despre zonele care vor fi vizitate.

În situații de comunicare aferente activității profesionale desfășurate, utilizatorii de limba română sunt capabili:

- să ceară și să dea informații detaliate despre ariile tematice cunoscute și să participe, cu anumite rezerve de comprehensiune, la ședințe;

- să rețină mesaje și să le transmită chiar dacă încă au anumite dificultăți în cazul mesajelor complexe.

În situațiile de comunicare relative la aria educațională, utilizatorii de limba română sunt capabili:

- să pună întrebări în cadrul unei conferințe/curs/seminar dezvoltate/dezvoltat pe o temă cunoscută sau previzibilă, chiar dacă pot avea anumite dificultăți aferente gradului de complexitate a discursului;

- să facă o prezentare simplă și concisă despre o temă cunoscută.

Forma de examinare aferentă acestei probe:

Această probă se realizează, atunci când este posibil, cu 2 candidați în același timp.

Partea I: Constă într-un dialog centrat pe identificare personală/socială/profesională între examinator(i) și candidați și între aceștia din urmă.

Partea a II-a: Presupune implicarea candidaților într-un dialog de negociere cu privire la planificarea unei activități sau la rezolvarea unei chestiuni dezbătute în materialul audiat. Sunt evaluate reacțiile candidaților la unul sau mai mulți stimuli dați de examinator(i) pe parcursul probei de exprimare orală.

Se preconizează ca materialul audiat să fie un extras dintr-o conferință, dintr-o vizită ghidată sau dintr-un dialog unde sunt cerute/date informații, unde sunt furnizate instrucțiuni, exprimate opinii etc.

Durata: 30 de minute pentru fiecare dintre candidați

Pondere: Această probă are o pondere de 50% din nota finală.

21.3. Exprimarea scrisă/Elaborarea unui text pe o temă dată

În situațiile de comunicare cotidiană, utilizatorii de limba română sunt capabili:

- să redacteze texte care să descrie situații cotidiene.

În situații de comunicare referitoare la activitatea profesională desfășurată, utilizatorii de limba română sunt capabili:

- să redacteze un pachet de documente, care ar putea necesita verificarea în cazul în care precizia și înregistrarea punctuală sunt importante;

- să redacteze texte aferente propriei activității profesionale, care să descrie și să furnizeze informații detaliate, de exemplu despre un produs sau serviciu;

- să înregistreze mesaje pe care să le transmită ulterior, putând așadar să aibă dificultăți, dacă acestea sunt foarte ample sau complexe;

- să scrie texte după dictare într-un ritm adecvat astfel încât să aibă timp să verifice ceea ce au scris.

În situații de comunicare circumscrise ariei educaționale, utilizatorii de limba română sunt capabili:

- să ia notițe în cadrul unei conferințe/unui curs/seminar;

- să ia notițe plecând de la surse scrise, chiar dacă ar putea avea anumite dificultăți în a reda esențialul într-o manieră rezumativă;

- să redacteze texte aferente domeniului relațiilor educaționale, tranzacționale etc., chiar dacă prezintă încă dificultăți în ceea ce privește nivelul de redactare impus lucrărilor academice.

Forma de examinare aferentă acestei probe:

Partea I: Redactarea unei scrisori familiale sau oficiale adresate unei instituții etc., al cărei conținut este cuprins între 160—180 de cuvinte.

Partea II-a: Redactarea unui text narativ, descriptiv sau argumentativ (plecând de la 3 teme date), al cărui conținut este cuprins între 160—180 de cuvinte.

NOTĂ: În aprecierea acestei probe aferente nivelului intermediar B2 profesorii evaluatori trebuie să urmărească în ce măsură candidații sunt capabili să folosească adecvat cunoștințele gramaticale și lingvistice dobândite utilizând atât un vocabular adecvat ariei de relații educaționale, tranzacționale etc., cât și idiomatisme comune folosite în descrierea de persoane, de întâmplări/situații, cuantificând sau comparând.

Durata: o oră

Pondere: Această probă are o pondere de 25% din nota finală.

Durata probelor de examen:

Probe/Durată
Comprehensiune de lectură și competență gramaticală — 45 de minute
Înțelegerea și exprimarea orală — 30 de minute
Exprimarea scrisă/Elaborarea unui text pe o temă dată — o oră

CAPITOLUL V Nivel avansat C1

SECȚIUNEA 1

Prevederi generale

Art. 22. — Atestatul de competență lingvistică a cunoștințelor de Limba română, nivel avansat C1, corespunde nivelului C1 din Cadrul comun european de referință pentru limbi al Consiliului Europei.

Art. 23. — Acest nivel de referință se raportează la domeniile sociale ale comunicării, tipuri variate de texte scrise și orale, acte de vorbire, teme, noțiuni specifice și generale care în ansamblul lor sunt considerate fundamentale în utilizarea limbii și în activitățile comunicative ce vor fi descrise în cele ce urmează.

Art. 24. — Pentru descrierea competențelor aferente nivelului avansat C1 se presupune că utilizatorii au achiziționat modalitățile de interacțiune verbală și structurală ale discursului, competențe socioculturale și pragmatice, strategii aferente procesului de învățare etc.

Art. 25. — (1) Acest nivel le conferă utilizatorilor un grad de independență care le permite să interacționeze într-un ansamblu variat de situații de comunicare.

(2) Se presupune că aceștia și-au dezvoltat mecanismele lingvistice și comunicative, de recunoaștere și utilizare a structurilor lexico-sintactice și sintactico-semantice ale limbii, permițându-le o mare flexibilitate și capacitatea de adaptare a structurilor limbii la propriile nevoi sociale sau profesionale.

(3) Utilizatorii pot să își formuleze ideile și punctele de vedere cu precizie și să își adapteze intervențiile în mod adecvat structurii discursului interlocutorilor.

Art. 26. — Utilizatorii sunt capabili să recurgă la strategii de comunicare, să utilizeze în mod superior registrele limbii (formal/informal) și convențiile sociale în situații previzibile, dar și cu un grad redus de previzibilitate, astfel încât să dovedească o bună însușire a mecanismelor socioculturale și a competențelor comunicative. Astfel, ei pot să realizeze descrieri clare și detaliate pe teme complexe, integrând subtemele, dezvoltând anumite puncte și finalizând intervenția cu o concluzie adecvată.

Art. 27. — (1) Utilizatorii sunt capabili să înțeleagă texte factive și literare complexe, sesizând diferențele stilistice. Pot să înțeleagă articole specializate și instrucțiuni tehnice ample, chiar dacă nu se referă la domeniul propriu de activitate.

(2) Utilizatorii trebuie să elaboreze tipuri distincte (scrisoare, eseu, raport etc.) de texte corect structurate și adaptate stilului literar/funcțional, în care să trateze subiecte complexe, subliniind aspectele pe care le consideră importante.

Art. 28. — Acest nivel permite desfășurarea activității profesionale într-un mediu în care limba română este atât limba de comunicare, cât și cea de muncă. Acest nivel permite implicit frecventarea cursurilor academice.

SECȚIUNEA a 2-a

Testele pentru nivelul avansat C1

Art. 29. — Testele pentru nivelul avansat C1 au 3 componente:

29.1. Comprehensiune de lectură și competență gramaticală

29.2. Discuții pe marginea unui text audiat

29.3. Elaborarea unui eseu pe o temă dată

29.1. Comprehensiune de lectură și competență gramaticală

Utilizatorii de limba română sunt capabili:

- să își organizeze discursul individual cunoscând actele de vorbire care servesc la elaborarea lui în conformitate cu nivelul-prag;

- să aplice corect normele lingvistice privind principalele probleme de ortografie, ortoepie, lexicologie, morfologie și de sintaxă specifice limbii române;

- să cunoască și să utilizeze adecvat modurile și timpurile verbale, declinările nominale (cu specializările prepoziționale aferente) etc.;

- să redacteze corect un text cunoscând regimul regențelor verbale, nominale, precum și cel al construirii de propoziții/fraze prin coordonare/subordonare (subordonate subiective, complete, atributive, circumstanțiale);

- să înțeleagă tipuri distincte de texte editate, să evite dezacordul semantic (incompatibilitatea semantică);

- să utilizeze și să selecteze în mod adecvat un termen în funcție de specificul textului, apelând la selecția lexicală aferentă diverselor registre, respectiv stiluri funcționale ale limbii;

- să respecte ordinea părților principale în propoziție (cunoscând, de exemplu, locul complementului direct și indirect, locul atributelor față de regenții lor etc.) și ordinea propozițiilor în frază;

- să cunoască și să aplice regulile de trecere de la vorbirea directă la vorbirea indirectă etc.

În situații de comunicare specifice muncii desfășurate, utilizatorii de limba română sunt capabili:

- să înțeleagă texte subsumate ariei profesionale, cu un grad ridicat de complexitate și imprevizibilitate a limbii;

- să înțeleagă un raport, un articol etc. cu referire la aria specifică; să identifice specificitatea unui text relativ amplu a cărui tematică este necunoscută sau mai puțin cunoscută și care are ca dificultate majoră faptul că informația este furnizată întotdeauna într-o manieră puțin explicită;

- să înțeleagă instrucțiunile și descrierile produselor specifice propriilor arii profesionale.

În situații de comunicare referitoare la aria de învățământ/educațională, utilizatorii de limba română sunt capabili:

- să înțeleagă textele aferente unor cursuri (ne)academice;
- să înțeleagă cărți și articole relativ complexe, atât la nivelul expresiei, cât și al conținutului;

- să înțeleagă orice tip de text care nu presupune o cunoaștere extrem de specializată, cum ar fi, spre exemplu, cea impusă de stilul juridic; se admite că este previzibilă o oarecare dificultate de înțelegere atunci când textele prezintă chestiuni legate de cunoașterea detaliată a ariei lingvistice și culturale subsumate istoriei sociale și culturale a unei comunități sau a unei epoci.

Forma de examinare aferentă acestei probe:

Candidații trebuie să completeze, în conformitate cu cerințele gramaticale exprimate, spațiile libere din textele date pe foaia de examen. Aceștia trebuie să transforme frazele enunțate în conformitate cu cerințele formulate, să organizeze, să reducă sau să amplifice un enunț ori un text dat.

Durata: 45 de minute

Pondere: Această probă are o pondere de 25% din nota finală.

29.2. Discuții pe marginea unui text audiat

În situații de comunicare cotidiană, utilizatorii de limba română sunt capabili:

- să înțeleagă conversații/discuții informale cu un grad redus de previzibilitate;

- să înțeleagă cea mai mare parte din emisiunile de televiziune și radiofonice, în principal dezbateri, interviuri, programe de divertisment, de actualitate sociopolitică, culturală și economică;

- să înțeleagă filme și piese de teatru, putând avea încă dificultăți de comprehensiune date în principal de ritmul, acuratețea și diferitele probleme ale nivelului suprasedimental aferente discursului oral, dar și de construcțiile lexicale cu referent mijlocit de contextul sociocultural;

- să apeleze la strategiile reparatorii prin care se perfecționează înțelegerea dintre interlocutori;

- să interacționeze în cea mai mare parte a situațiilor posibile circumscrise ariei de servicii referitoare la închiriere, restaurare și comerț, să redacteze cereri și reclamații ca de exemplu: returnarea sau schimbul de produse solicitând informații/clarificări, exprimând mulțumiri/nemulțumiri cu privire la serviciile prestate;

- să interacționeze în alte spații de comunicare, în aria tranzacțională sau în cea a sănătății, explicând, de exemplu, simptomele referitoare la o problemă de sănătate, cerând informații asupra serviciilor de sănătate oferite și asupra procedurilor necesare;

- să interacționeze în situații de comunicare specifice relațiilor gregare (de exemplu, exprimând opinii, argumentând etc.), chiar dacă au încă anumite dificultăți;

- să ceară informații suplimentare celor oferite în mod obișnuit de un ghid turistic, de exemplu într-o vizită organizată;

- să ofere informații despre excursii descriind locuri și răspunzând la întrebările despre zonele care vor fi vizitate.

În situații de comunicare aferente activității profesionale desfășurate, utilizatorii de limba română sunt capabili:

- să înțeleagă conținutul informațional al unui seminar/unei conferințe/ședințe/întâlniri de lucru, chiar dacă gradul mare de complexitate a acestora ar putea ridica unele probleme de înțelegere;

- să rețină mesaje și să le transmită chiar dacă încă au anumite dificultăți în cazul mesajelor complexe.

În situațiile de comunicare relative la aria educațională, utilizatorii de limba română sunt capabili:

- să pună întrebări în cadrul unei conferințe/unui curs/seminar dezvoltate/dezvoltat pe o temă cunoscută sau previzibilă, chiar dacă pot avea anumite dificultăți aferente gradului de complexitate a discursului;

- să facă o prezentare detaliată plecând de la o tematică bine cunoscută/familiară.

Forma de examinare aferentă acestei probe:

Această probă se realizează, atunci când este posibil, cu 2 candidați în același timp.

Partea I: Constă într-un dialog centrat pe identificare personală/socială/profesională între examinator(i) și candidați și între aceștia din urmă.

Partea a II-a: Presupune implicarea candidaților într-un dialog de negociere cu privire la planificarea unei activități sau la rezolvarea unei chestiuni dezbătute în materialul audiat. Sunt evaluate reacțiile candidaților la unul sau mai mulți stimuli dați de examinator(i) pe parcursul probei de exprimare orală.

Se preconizează ca materialul audiat să fie un extras dintr-o conferință, dintr-o vizită ghidată sau dintr-un dialog, unde sunt cerute/date informații, unde sunt furnizate instrucțiuni, exprimate opinii etc.

Durata: 30 de minute pentru fiecare dintre candidați

Pondere: Această probă are o pondere de 50% din nota finală.

29.3. Elaborarea unui eseu pe o temă dată

În situațiile de comunicare cotidiană, utilizatorii de limba română sunt capabili:

- să redacteze texte care să descrie situații cotidiene;
- să redacteze texte formale distincte: cerere, declarație, chitanță, raport etc.

În situații de comunicare referitoare la activitatea profesională desfășurată, utilizatorii de limba română sunt capabili:

- să redacteze un pachet de documente, care ar putea necesita verificarea în cazul în care precizia și înregistrarea punctuală sunt importante;
- să redacteze texte aferente propriei activității profesionale, care să descrie și să furnizeze informații detaliate, de exemplu despre un produs sau serviciu;
- să înregistreze mesaje pe care să le transmită ulterior, putând așadar să aibă dificultăți, dacă acestea sunt foarte ample sau complexe;
- să scrie texte după dictare într-un ritm adecvat, astfel încât să aibă timp să verifice ceea ce au scris;
- să rezume în scris texte din domeniul profesional propriu, având capacitatea de a evidenția cu claritate sensul principal al textului rezumat.

În situații de comunicare circumscrise ariei educaționale, utilizatorii de limba română sunt capabili:

- să ia notițe în cadrul unei conferințe/unui curs/seminar;
- să ia notițe plecând de la surse scrise, chiar dacă ar putea avea anumite dificultăți în a reda esențialul într-o manieră rezumativă;
- să redacteze texte aferente domeniului relațiilor educaționale, chiar dacă prezintă încă dificultăți în ceea ce privește nivelul de redactare impus lucrărilor academice.

Forma de examinare aferentă acestei probe:

Partea I: Redactarea unei scrisori familiale sau oficiale adresate unei instituții, al cărei conținut să fie cuprins între 160—180 de cuvinte.

Partea II-a: Redactarea unui text narativ, descriptiv sau argumentativ (plecând de la 3 teme date), al cărui conținut să fie cuprins între de 160—180 de cuvinte.

NOTĂ: În aprecierea acestei probe aferente nivelului avansat C1 profesorii evaluatori trebuie să urmărească în ce măsură candidații sunt capabili să folosească adecvat cunoștințele gramaticale și lingvistice dobândite utilizând atât un vocabular adecvat ariei de relații educaționale, tranzacționale etc., cât și idiomatisme comune folosite în descrierea de persoane, de întâmplări/ situații cuantificând sau comparând.

Durată: 1 oră

Pondere: Această probă are o pondere de 25% din nota finală.

Durata probelor de examen:

Probe/Durată
Comprehensiune de lectură și competență gramaticală — 45 de minute
Discuții pe marginea unui text audiat — 30 de minute
Elaborarea unui eseu pe o temă dată — o oră

CAPITOLUL VI

Nivel superior C2

SECȚIUNEA 1

Prevederi generale

Art. 30. — Atestatul de competență lingvistică a cunoștințelor de Limba română, nivel superior, corespunde nivelului C2 din

Cadrul european comun de referință pentru limbi al Consiliului Europei.

Art. 31. — Acest nivel de referință se raportează la domeniile sociale ale comunicării, tipuri variate de texte scrise și orale, acte de vorbire, teme, noțiuni specifice și generale, care în întregul lor sunt considerate fundamentale în utilizarea limbii și în activitățile comunicative ce vor fi descrise în cele ce urmează.

Art. 32. — Pentru descrierea competențelor aferente nivelului de referință C2 se presupune că utilizatorii au achiziționat modalitățile de interacțiune verbală și structurală ale discursului, competențe socioculturale și pragmatice, strategii aferente procesului de învățare etc.

Art. 33. — (1) Nivelul superior C2 conferă utilizatorilor un grad superior de independență, care le permite să interacționeze într-un ansamblu variat de situații de comunicare. Se presupune că aceștia și-au dezvoltat mecanismele lingvistice și comunicative, de recunoaștere și utilizare a structurilor lexico-sintactice și sintactico-semantice ale limbii, permițându-le o mare flexibilitate și capacitatea de adaptare a structurilor limbii la propriile nevoi sociale sau profesionale. Astfel, utilizatorii pot să își formuleze ideile și punctele de vedere cu precizie și să își adapteze intervențiile în mod adecvat structurii discursului interlocutorilor.

(2) Nivelul superior C2 permite aprofundarea componentei culturale a limbii române în variantele ei stilistice (în principal, relativ la recunoașterea și utilizarea idiomatizmelor, a locuțiunilor verbale și nominale, a expresiilor intraductibile etc.). Totuși, pot avea dificultăți în ariile culturale și comunicaționale marcate pronunțat prin elemente ale comicului de limbaj, stil colocvial, regionalisme, arhaisme etc.

Art. 34. — (1) Utilizatorii sunt capabili să recurgă la strategii de comunicare, să utilizeze în mod superior registrele limbii (formal/informal) și convențiile sociale în situații cu un grad minim de previzibilitate, astfel încât să dovedească o bună însușire a mecanismelor socioculturale și a competențelor comunicative.

(2) Utilizatorii pot să realizeze descrieri clare și detaliate pe teme complexe, integrând subtemele, dezvoltând anumite puncte și finalizând intervenția cu o concluzie adecvată.

Art. 35. — (1) Utilizatorii sunt capabili să înțeleagă texte factive și literare complexe, sesizând diferențele stilistice.

(2) Utilizatorii pot să înțeleagă articole specializate și instrucțiuni tehnice ample, chiar dacă nu se referă la domeniul propriu de activitate.

(3) Utilizatorii trebuie să elaboreze tipuri distincte (scrisoare, eseu, raport etc.) de texte corect structurate și adaptate stilului literar/funcțional, în care să trateze subiecte complexe, subliniind aspectele pe care le consideră importante.

Art. 36. — Acest nivel permite utilizarea limbii române ca limbă de comunicare și/sau de muncă, precum și frecventarea cursurilor academice.

SECȚIUNEA a 2-a

Testele pentru nivelul superior C2

Art. 37. — Testele pentru nivelul superior C2 au 3 componente:

37.1. Comprehensiune de lectură și competență gramaticală

37.2. Discuții pe marginea unui text audiat

37.3. Elaborarea unui eseu pe o temă dată

37.1. Comprehensiune de lectură și competență gramaticală

Utilizatorii de limba română sunt capabili:

- să își organizeze discursul individual cunoscând actele de vorbire care servesc la elaborarea lui în conformitate cu nivelul-prag;

- să aplice corect normele lingvistice privind principalele probleme de ortografie, ortoepie, lexicologie, morfologie și de sintaxă specifice limbii române;

- să cunoască și să utilizeze adecvat modurile și timpurile verbale, declinările nominale (cu specializările prepoziționale aferente) etc.;

- să redacteze corect un text, cunoscând regimul regențelor verbale, nominale, precum și pe cel al construirii de propoziții/fraze prin coordonare/subordonare (subordonate subiective, complementive, atributive, circumstanțiale);

- să înțeleagă tipuri distincte de texte editate, să evite dezacordul semantic (incompatibilitatea semantică);

- să utilizeze și să selecteze în mod adecvat un termen în funcție de specificul textului, apelând la selecția lexicală aferentă diverselor registre, respectiv stiluri funcționale ale limbii;

- să respecte ordinea părților principale în propoziție (cunoscând, de exemplu, locul complementelor direct și indirect, locul atributelor față de regenții lor etc.) și ordinea propozițiilor în frază;

- să cunoască și să aplice regulile de trecere de la vorbirea directă la vorbirea indirectă etc.

În situații de comunicare specifice muncii desfășurate, utilizatorii de limba română sunt capabili:

- să înțeleagă texte subsumate ariei profesionale, cu un grad ridicat de complexitate și imprevizibilitate a limbii;

- să înțeleagă un raport, un articol etc. cu referire la aria specifică; să identifice specificitatea unui text relativ amplu a cărui tematică este necunoscută sau mai puțin cunoscută și care are ca dificultate majoră faptul că informația este furnizată întotdeauna într-o manieră puțin explicită;

- să înțeleagă instrucțiunile și descrierile produselor specifice propriilor arii profesionale.

În situații de comunicare referitoare la aria de învățământ/educațională, utilizatorii de limba română sunt capabili:

- să înțeleagă textele aferente unor materiale (ne)academice;

- să înțeleagă cărți și articole relativ complexe, atât la nivelul expresiei, cât și al conținutului;

- să înțeleagă orice tip de text care nu presupune o cunoaștere extrem de specializată, cum ar fi, spre exemplu, cea impusă de stilul juridic; se admite că este previzibilă o oarecare dificultate de înțelegere atunci când textele prezintă chestiuni legate de cunoașterea detaliată a ariei lingvistice și culturale subsumate istoriei sociale și culturale a unei comunități sau a unei epoci.

Forma de examinare aferentă acestei probe:

Candidații trebuie să completeze, în conformitate cu cerințele gramaticale exprimate, spațiile libere din textele date pe foaia de examen. Aceștia trebuie să transforme frazele enunțate în conformitate cu cerințele formulate, să organizeze, să reducă sau să amplifice un enunț ori un text dat.

Durata: 45 de minute

Pondere: Această probă are o pondere de 25% din nota finală.

37.2. Discuții pe marginea unui text audiat

În situații de comunicare cotidiană, utilizatorii de limba română sunt capabili:

- să înțeleagă conversații/discuții informale/formale cu un grad redus de previzibilitate;

- să înțeleagă cea mai mare parte din emisiunile de televiziune și radiofonice, chiar dacă ritmul este rapid, fiind caracteristic vorbitorilor nativi, în principal dezbateri, interviuri, programe de divertisment, de actualitate sociopolitică, culturală și economică, fără a avea timp suficient pentru a se familiariza cu un anumit accent;

- să înțeleagă filme și piese de teatru, putând avea încă dificultăți de înțelegere date în principal de ritmul, acuratețea și diferitele probleme ale nivelului suprasegmental aferente discursului oral, dar și de construcțiile lexicale cu referent mijlocit de contextul sociocultural;

- să apeleze la strategiile reparatorii prin care se perfecționează înțelegerea dintre interlocutori;

- să participe fără efort la orice conversație sau discuție, dovedind a fi familiarizați cu expresiile idiomatice și colocviale;

- să se exprime cu fluentă și cursivitate, surprinzând nuanțe ale sensului. În caz de dificultate, să reia ideea, restructurând formularea cu abilitate, astfel încât dificultatea să nu fie sesizată;

- să interacționeze în cea mai mare parte a situațiilor posibile circumscrise ariei de servicii referitoare la închiriere, restaurare și comerț, să redacteze cereri și reclamații, ca de exemplu: returnarea sau schimbul de produse, solicitând informații/clarificări, exprimând mulțumiri/nemulțumiri cu privire la serviciile prestate;

- să interacționeze în alte spații de comunicare, în aria tranzacțională sau în cea a sănătății, explicând, de exemplu, simptomele referitoare la o problemă de sănătate, cerând informații asupra serviciilor de sănătate oferite și asupra procedurilor necesare;

- să interacționeze în situații de comunicare specifice relațiilor gregare (de exemplu, exprimând opinii, argumentând etc.), chiar dacă au încă anumite dificultăți;

- să ceară informații suplimentare celor oferite în mod obișnuit de un ghid turistic, de exemplu într-o vizită organizată;

- să ofere informații despre excursii, descriind locuri și răspunzând la întrebările despre zonele care vor fi vizitate.

În situații de comunicare aferente activității profesionale desfășurate, utilizatorii de limba română sunt capabili:

- să înțeleagă conținutul informațional al unui seminar/unei conferințe/ședințe/întâlniri de lucru, chiar dacă complexitatea ridicată a acestora ar putea ridica unele probleme de înțelegere;

- să rețină mesaje și să le transmită, chiar dacă încă au anumite dificultăți în cazul mesajelor complexe.

În situațiile de comunicare relative la aria educațională, utilizatorii de limba română sunt capabili:

- să pună întrebări în cadrul unei conferințe/unui curs/seminar dezvoltate/dezvoltat pe o temă cunoscută sau previzibilă, chiar dacă pot avea anumite dificultăți aferente gradului de complexitate a discursului;

- să prezinte o descriere sau o argumentație cu claritate și fluentă, într-un stil adaptat contextului;

- să dea discursului o structură logică eficientă, care să ajute auditoriul să sesizeze și să rețină punctele semnificative.

Forma de examinare aferentă acestei probe:

Această probă se realizează, atunci când este posibil, cu 2 candidați în același timp.

Partea I: Constă într-un dialog centrat pe identificare personală/socială/profesională între examinator(i) și candidați și între aceștia din urmă.

Partea a II-a: Presupune implicarea candidaților într-un dialog de negociere cu privire la planificarea unei activități sau la rezolvarea unei chestiuni dezbătute în materialul audiat. Sunt evaluate reacțiile candidaților la unul sau mai mulți stimuli dați de examinator(i) pe parcursul probei de exprimare orală.

Se preconizează ca materialul audiat să fie un extras dintr-o conferință, dintr-o vizită ghidată sau dintr-un dialog, unde sunt cerute/date informații, unde sunt furnizate instrucțiuni, exprimate opinii etc.

Durata: 30 de minute pentru fiecare dintre candidați

Pondere: Această probă are o pondere de 50% din nota finală.

37.3. Elaborarea unui eseu pe o temă dată

În situațiile de comunicare cotidiană, utilizatorii de limba română sunt capabili:

- să redacteze texte clare, cursive, adaptate stilistic contextului. Să redacteze scrisori, rapoarte sau articole

complexe, cu o structură logică clară, care să îl ajute pe cititor să sesizeze și să rețină aspectele semnificative, texte care să descrie situații cotidiene;

- să redacteze texte formale distincte: cerere, declarație, chitanță, dare de seamă etc.;

- să redacteze rezumate sau recenzii ale unor lucrări de specialitate ori opere literare.

În situații de comunicare referitoare la activitatea profesională desfășurată, utilizatorii de limba română sunt capabili:

- să redacteze un pachet de documente care ar putea necesita verificarea în cazul în care precizia și înregistrarea punctuală sunt importante;

- să redacteze texte aferente propriei activități profesionale care să descrie și să furnizeze informații detaliate, de exemplu despre un produs sau serviciu;

- să înregistreze mesaje pe care să le transmită ulterior, putând așadar să aibă dificultăți, dacă acestea sunt foarte ample sau complexe.

În situații de comunicare circumscrise ariei educaționale, utilizatorii de limba română sunt capabili:

- să ia notițe în cadrul unei conferințe/unui curs/seminar;
- să ia notițe plecând de la surse scrise, chiar dacă ar putea avea anumite dificultăți în a reda esențialul într-o manieră rezumativă;

- să redacteze texte aferente domeniului relațiilor educaționale, chiar dacă prezintă încă dificultăți în ceea ce privește nivelul de redactare impus lucrărilor academice.

Forma de examinare aferentă acestei probe:

Partea I: Redactarea unei scrisori familiale sau oficiale adresate unei instituții, al cărei conținut să fie cuprins între 160—180 de cuvinte.

Partea II-a: Redactarea unui text narativ, descriptiv sau argumentativ (plecând de la 3 teme date), al cărui conținut să fie cuprins între 160—180 de cuvinte.

NOTĂ: În aprecierea acestei probe aferente nivelului superior C2 profesorii evaluatori trebuie să urmărească în ce măsură candidații sunt capabili să folosească adecvat cunoștințele gramaticale, lingvistice și culturale dobândite, utilizând atât un vocabular adecvat ariei de relații educaționale, tranzacționale etc., cât și idiomatisme comune folosite în descrierea de persoane, de întâmplări/situații, cuantificând sau comparând.

Durata: o oră

Ponderea: Această probă are o pondere de 25% din nota finală.

Durata probelor de examen:

Probe/Durată
Comprehensiune de lectură și competență gramaticală — 45 de minute
Discuții pe marginea unui text audiat — 30 de minute
Elaborarea unui eseu pe o temă dată — o oră

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 284685